

FI

FI

FI



EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 15.9.2010
KOM(2010) 484 lopullinen

2010/0250 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

{SEK(2010) 1058}
{SEK(2010) 1059}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Finanssikriisi on tuonut OTC-johdannaiset sääntelyviranomaisten huomion keskipisteeksi. Bear Sternsin joutuminen romahduksen partaalle maaliskuussa 2008, Lehman Brothersin kaatuminen 15. syyskuuta 2008 ja AIG:n pelastaminen seuraavana päivänä toivat esiin OTC-johdannaismarkkinoiden toiminnassa esiintyvät puutteet. Sääntelyviranomaiset kiinnittivät kyseisillä markkinoilla erityistä huomiota luottoriskinvaihtosopimusten (CDS) merkitykseen kriisissä.

Komissio reagoi asiaan nopeasti. Se sitoutui 4. maaliskuuta 2009 antamassaan laajassa tiedonannossa *Elvytys Euroopassa*¹ tekemään johdannaisia ja muita monimutkaisia strukturoituja tuotteita käsittelevän raportin pohjalta asianmukaisia aloitteita, joilla voitaisiin lisätä avoimuutta ja puuttua rahoitusvakauteen liittyviin ongelmiin. Komissio antoi 3. heinäkuuta 2009 ensimmäisen tiedonannon², jossa se tarkasteli erityisesti johdannaisen merkitystä finanssikriisissä sekä johdannaismarkkinoiden etuja ja riskejä. Tiedonannossa arvioitiin, kuinka todettuja riskejä voitaisiin pienentää³.

Syyskuussa 2009 G20-ryhmän johtajat sopivat Pittsburghissa, että

kaiken vakioiduilla OTC-johdannaisopimuksilla käytävän kaupan olisi tapahduttava joko pörssissä tai sähköisissä kauppapaikoissa keskusvastapuolten selvittämänä viimeistään vuoden 2012 lopussa. OTC-johdannaisopimukset olisi ilmoitettava kauppätietorekisteriin. Jos sopimuksille ei tehdä keskusteluvaihtoa, niihin olisi sovellettava tiukempia pääomavaatimuksia.

Torontossa kesäkuussa 2010 kokoontuneet G20-maiden johtajat vahvistivat sitoumuksensa ja sitoutuivat myös vauhdittamaan sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamista, joilla parannetaan OTC-johdannaisen avoimuutta ja lakisääteistä valvontaa kansainvälisesti yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla.

Komissio antoi 20. lokakuuta 2009 toisen tiedonannon⁴, jossa esitettiin tulevat toimet, joita komissio aikoi ehdottaa johdannaismarkkinoiden avoimuuden lisäämiseksi, kaupankäyntiin liittyvän vastapuoliriskin ja operatiivisen riskin pienentämiseksi ja markkinoiden yhtenäisyyden ja valvonnan lisäämiseksi. Tiedonannossa ilmoitettiin myös, että komissio aikoi antaa vuonna 2010 säädösehdotuksia, joilla varmistettaisiin G20-ryhmän vakioitujen

¹ KOM(2009) 114 .

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0114:FIN:FI:PDF> .

² *Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen*, KOM(2009) 332. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0332:FIN:FI:PDF>.

³ Tiedonantoon liittyy komission yksiköiden valmisteluasiakirja, jossa luodaan katsaus i) johdannaismarkkinoihin ja ii) OTC-johdannaismarkkinasegmentteihin ja jossa arvioidaan, kuinka tehokkaasti nykyisillä toimenpiteillä pystytään vähentämään erityisesti luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyviä riskejä. Asiakirja on luettavissa osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/docs/derivatives/report_en.pdf .

⁴ *Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen – tulevat toimet*, KOM(2009) 563. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0563:FIN:FI:PDF>.

johdannaisten selvityksestä antamien sitoumusten⁵ täytäntöönpano sekä se, että keskusvastapuolet noudattavat tiukkoja vakavaraisuusmääräyksiä ja että kauppätietorekistereihin sovelletaan asianmukaista sääntelyä. Tämä asetusehdotus on tulosta komission sitoumuksesta toimia nopeasti ja määrätietoisesti. Siinä otetaan huomioon myös Euroopan parlamentin Langenin mietinnöstä (*Mietintö johdannaismarkkinoista: tulevat toimet*) 15. kesäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa ilmaisema voimakas tuki ja sen ehdottamat monet toimenpiteet.

Kuten edellä on jo todettu, tämä aloite on osa laajempaa kansainvälistä pyrkimystä parantaa yleisesti rahoitusjärjestelmän vakautta ja erityisesti OTC-johdannaismarkkinoiden vakautta. Koska OTC-johdannaismarkkinat ovat globaalit, on olennaisen tärkeää, että noudatetaan kansainvälisellä tasolla koordinoitua lähestymistapaa. Sen vuoksi tässä ehdotuksessa on tärkeää ottaa huomioon, mitä muissa oikeusjärjestelmissä aiotaan tehdä tai on jo tehty OTC-johdannaisten sääntelyn alalla, jotta voidaan välttää sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö.

Tältä osin ehdotus noudattaa Yhdysvaltojen hiljattain OTC-johdannaisista antamaa lainsäädäntöä, niin kutsuttua Frank-Dodd-lakia. Kyseisen lain soveltamisala on pääpiirteittäin sama kuin ehdotuksenkin. Siihen sisältyvät samanlaiset OTC-johdannaisopimusten ilmoitusvelvollisuutta ja selvityskelpoisten sopimusten selvitystä koskevat säännökset. Lisäksi siinä säädetään tiukoista pääoma- ja vakuusvaatimuksista sellaisille OTC-johdannaisille, joiden selvitys tapahtuu jatkossakin kahdenvälisesti. Siinä otetaan käyttöön kauppätietorekistereitä koskeva sääntelykehys ja parannetaan keskusvastapuolia koskevaa nykyistä sääntelykehystä. Komission ehdotuksen tapaan kyseisessä laissa säädetään siitä, että myöhemmin on laadittava useita teknisiä sääntöjä.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Komission yksiköt ovat järjestäneet lokakuusta 2008 lähtien lähes jatkuvasti intressitahojen laaja-alaisia kuulemisia voidakseen määrittää, millaisia toimenpiteitä tarvitaan. Tämä näkemystenvaihto on tapahtunut useiden kahden- ja monenvälisten kokousten, kahden julkisen kuulemisen ja yhden konferenssin muodossa.

Aluksi komission yksiköiden huomio kohdistui yksinomaan luottoriskinvaihtosopimusmarkkinoihin, jotka olivat huomion keskipisteenä Bear Sternsin ja Lehman Brothersin tapauksissa. Komissio perusti johdannaisia käsittelevän työryhmän, johon kuului edustajia sellaisista finanssilaitoksista, jotka olivat sitoutuneet selvittämään eurooppalaisia luottoriskinvaihtosopimuksia heinäkuun 2009 lopusta alkaen⁶. Työryhmällä pyrittiin helpottamaan tämän alan keskeisten välittäjien antaman sitoumuksen valvomista. Työryhmään kuului myös keskusvastapuolten, kauppätietorekisterien ja muiden merkittävien markkinatoimijoiden edustajia sekä asianomaisten eurooppalaisten viranomaisten (EKP, CESR, CEBS ja CEIOPS)⁷ ja kansallisten viranomaisten (AMF, BaFin ja FSA)⁸ edustajia. Johdannaisia käsittelevän työryhmän kokousten lisäksi komissio järjesti erillisiä, asiakohtaisia

⁵ http://www.g20.org/Documents/pittsburgh_summit_leaders_statement_250909.pdf.

⁶ Sitoumusta koskeva kirje ja luettelo sen allekirjoittajista ovat PO MARKTin internetsivustolla http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#cds.

⁷ Euroopan keskuspankki (EKP), Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR), Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (CEBS) ja Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea (CEIOPS).

⁸ Autorité des marchés financiers (AMF), Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) ja Financial Services Authority (FSA).

kahden- ja monenvälisiä kokouksia, joihin osallistui monia luottoriskinvaihtosopimusmarkkinoilla toimivia intressitahoja.

Sen jälkeen, kun toimiala oli täyttänyt sitoumuksensa (eli alkanut selvittää CDS-sopimuksia), komissio perusti johdannaisia ja markkinarakenteita käsittelevän jäsenvaltioiden asiantuntijoiden työryhmän voidakseen valmistella lainsäädäntötoimenpiteitä. Se keskusteli erilaisista sääntelytavoista jäsenvaltioiden asiantuntijoiden, EKP:n, CESR:n ja CEBS:n kanssa ja järjesti useita kokouksia tammikuun ja heinäkuun 2010 välisenä aikana.

Komissio on myös saanut arvokasta tietoa osallistumalla useisiin kansainvälisiin foorumeihin, erityisesti OTC-johdannaisten sääntelyviranomaisten ryhmään ja Baselin komitean riskien hallintaa ja mallintamista käsittelevään ryhmään. Komissio on myös hiljattain saanut tarkkailijan aseman yhteisen CPSS–IOSCO-työryhmän⁹ ohjauskomiteassa; työryhmä tarkistaa parhaillaan keskusvastapuolia koskevia suosituksia ja valmistelee kauppätietorekistereitä koskevia suosituksia. Lisäksi komissio käy säännöllistä vuoropuhelua EU:n ulkopuolisten viranomaisten kanssa, erityisesti Yhdysvaltojen viranomaisten (CFTC, SEC¹⁰, Federal Reserve Bank of New York, Federal Reserve Board ja Yhdysvaltojen kongressi) kanssa. Se myös hoitaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) toiminnan yhteispuheenjohtajuutta. Kyseinen valvontaryhmä keskittyy G20-maiden tasolla sovittujen ilmoittamista, selvitystä ja kaupankäyntiä koskevien velvoitteiden täytäntöönpanoon liittyvien haasteiden ratkaisemiseen.

PO MARKT käynnisti ensimmäisen tiedonantonsa antamisen yhteydessä julkisen kuulemisen¹¹, joka oli käynnissä 3. heinäkuuta – 31. elokuuta 2009. Komission yksiköt saivat 111 vastausta, joista 100, joille on annettu julkaisulupa, on julkaistu kuulemista käsittelevällä internetsivustolla¹². Tiivistelmä vastauksista sekä intressitahojen julkista kuulemista koskeva alustava analyysi ovat luettavissa PO MARKTin internetsivustolla¹³. Näitä toimia seurasi Brysselissä 25. syyskuuta 2009 järjestetty suuri konferenssi¹⁴. Kolme paneelia, jotka muodostuivat EU:n alueelta ja Yhdysvalloista tulevista tutkijoista, toimialan edustajista ja sääntelyviranomaisista, esitti näkemyksiään tarpeesta (tai tarpeettomuudesta) uudistaa OTC-johdannaismarkkinoita yli 400 osallistujan yleisölle ja vastasi heidän kysymyksiinsä. Konferenssissa esitetyt näkemykset vastasivat pääosiltaan julkisen kuulemisen yhteydessä esitettyjä näkemyksiä ja tietoja.

Toinen avoin kuuleminen järjestettiin 14. kesäkuuta – 10. heinäkuuta 2010. Sen tarkoituksena oli saada intressitahoilta palautetta lainsäädäntötoimenpiteiden puitteista. Komission yksiköt saivat 210 vastausta, joissa suurelta osin kannatettiin ehdotettuja uudistuksia¹⁵.

⁹ G10-maiden keskuspankkien maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitea (CPSS) ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisö (IOSCO)

¹⁰ Commodity Futures Trading Commission (CFTC) ja Securities and Exchange Commission (SEC).

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/derivatives_en.htm.

¹² http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/derivatives_derivatives&vm=detailed&sb=Title.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/derivatives/summaryderivcons_en.pdf.

¹⁴ Konferenssin nauhoitukset ja asiakirjat ovat PO MARKTin internetsivustolla http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#conference.

¹⁵ Ei-luottamukselliset vastaukset ovat internetsivulla http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/infrastructures&vm=detailed&sb=Title.

3. VAIKUTUSTENARVIOINTI

Asetukseen on liitetty vaikutustenarviointi¹⁶, jossa analysoidaan vaihtoehtoja, joilla järjestelmäriskiä voidaan pienentää lisäämällä OTC-johdannaismarkkinoiden turvallisuutta ja tehokkuutta. Analyysin perusteella vaikutustenarvioinnissa todetaan, että suurin nettomääräinen etu saavutettaisiin ottamalla käyttöön toimenpiteet, joissa

- edellytettäisiin, että OTC-johdannaisille, jotka täyttävät ennakolta määritetyt kelpoisuusehdot tehdään keskusvastapuoliselvitys;
- asetettaisiin erityiset tavoitteet oikeudellisten asioiden ja prosessien standardoinneille;
- asetettaisiin erityiset tavoitteet OTC-johdannaiskauppojen kahdenväliselle selvitykselle;
- edellytettäisiin, että markkinatoimijat ilmoittavat kaikki tarvittavat OTC-johdannaisalkkujaan koskevat tiedot kauppatietorekisteriin tai, jos se ei ole mahdollista, suoraan sääntelyviranomaisille; ja
- edellytettäisiin kokonaispositioita koskevien tietojen julkaisemista;

4. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

4.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan, joka on sopivin oikeusperusta tämän alan asetukselle. Asetusta pidetään soveliaimpana oikeudellisena välineenä, jolla voidaan ottaa käyttöön kaikille toimijoille suunnattu pakollinen velvollisuus selvittää vakiodut OTC-johdannaiset keskusvastapuolten välityksellä sekä varmistaa, että keskusvastapuoliin, jotka tämän johdosta ottavat vastuulleen huomattavan riskin, joka keskittyy niihin, sovelletaan yhdenmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia EU:ssa. Asetus on sovelias oikeudellinen väline uusien toimivaltuuksien siirtämiseksi Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV), joka tulee olemaan ainoa viranomainen, joka vastaa kauppatietorekisterien rekisteröinnistä ja valvonnasta EU:ssa.

4.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Tarvitaan EU:n tasolla toteutettavia yhdenmukaisia toimia, joilla määritetään, mitkä OTC-johdannaislajit soveltuvat pakolliseen keskusvastapuoliselvitykseen. Tätä ei voi jättää jäsenvaltioiden päätettäväksi, koska se johtaisi selvitysvelvollisuuden erilaiseen ja epäyhtenäiseen soveltamiseen EU:ssa. Sen vuoksi Euroopan komissiolle ja EAMV:lle on annettava keskeinen asema, kun yksilöidään johdannaislajit, jotka on selvitettävä keskitetysti. Koska keskusvastapuolten käytöstä tulee pakollista EU:n oikeuden nojalla, niihin on myös sovellettava tiukkoja toiminnan järjestämiseen, liiketoiminnan harjoittamiseen ja vakavaraisuuteen liittyviä vaatimuksia.

Siltä osin kuin on kyse keskusvastapuolten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta, asetuksessa pyritään saavuttamaan tasapaino EAMV:n keskeisen aseman, kansallisten

¹⁶ Vaikutustenarviointiraportti on internetsivustolla http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/index_en.htm.

viranomaisten toimivallan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten etujen välillä. Asetuksessa otetaan huomioon jäsenvaltioiden mahdollinen finanssipoliittinen vastuu ja keskusvastapuolten toiminnan rajatylittävä luonne.

EAMV:lla tulee olemaan keskeinen asema toimivaltaisten viranomaisten kollegiossa, kun kyse on keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisestä, peruuttamisesta ja muuttamisesta. Jotta voidaan ottaa käyttöön yksi yhteinen toimintatapa ja välttää jäsenvaltioiden väliset erot, EAMV:lle annetaan vastuu myös sellaisten kolmansista maista tulevien keskusvastapuolten tunnustamisesta, jotka haluavat tarjota selvityspalveluja EU:hun sijoittautuneille yhteisöille. Ne voidaan kuitenkin tunnustaa vain tietyin edellytyksin.

Ilmoitusvelvollisuudesta todettakoon, että koska kauppätietorekisteriin ilmoitetut tiedot kiinnostavat kaikkia Euroopan unionin toimivaltaisia viranomaisia ja koska on tarpeen varmistaa, että kaikilla toimivaltaisilla viranomaisilla on samoin edellytyksin yhtäläinen esteetön pääsy kyseisiin tietoihin, asiaa olisi säänneltävä EU:n tasolla. Sen vuoksi EAMV valtuutetaan huolehtimaan sekä kauppätietorekisterien rekisteröinnistä että valvonnasta.

Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla, säännökset ovat perussopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisia.

4.3. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

4.3.1. I osasto (Aihe, soveltamisala ja määritelmät)

Asetuksessa on laaja soveltamisala, ja siinä vahvistetaan yhdenmukaiset vaatimukset finanssialalla toimiville vastapuolille, finanssialan ulkopuolisille vastapuolille (tiettyjen kynnysarvojen ylittyessä) ja kaikille OTC-johdannaissopimusten lajeille. Vakavaraisuutta käsitteleviä asetuksen osia sovelletaan keskusvastapuoliin selvitysvelvollisuuden perusteella ja kauppätietorekistereihin ilmoitusvelvollisuuden perusteella. On kuitenkin tärkeää huomata, että keskusvastapuolten toimiluvan myöntämistä ja valvontaa koskevia vaatimuksia sovelletaan riippumatta siitä, minkä tyyppistä rahoitusvälinettä keskusvastapuolet selvittävät eli olipa kyse OTC-välineestä tai muusta rahoitusvälineestä. Tämä asia selvennetään 1 artiklan 3 kohdassa. Säädöksessä huomioidaan nimenomaisesti poikkeukset, jotka koskevat Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäseniä, julkisen velan hoidosta vastuussa olevia tai sen hoitoon puuttuvia julkisia elimiä ja monenvälisiä kehityspankkeja, jotta ei rajoitettaisi niiden toimivaltaa ryhtyä tarvittaessa toimiin markkinoiden vakauttamiseksi rajoiteta.

4.3.2. II osasto (OTC-johdannaisten selvitys, ilmoittaminen ja riskien pienentäminen)

OTC-johdannaisten selvitystä, ilmoittamista ja riskien pienentämistä koskeva asetuksen osio on tärkeä, koska siinä on kyse G20-ryhmän sopiman kaikkien ”vakioituja OTC-johdannaisia” koskevan selvitysvelvollisuuden täytäntöönpanosta. Jotta tämä sitoumus voitaisiin panna täytäntöön oikeudellisina velvollisuuksina, ”vakioiduilla” sopimuksilla tarkoitetaan sopimuksia, jotka soveltuvat keskusvastapuolten selvitettäviksi. Tämän toteuttamiseksi asetuksella otetaan käyttöön menettely, jossa otetaan huomioon pakolliseen selvitykseen liittyvät riskinäkökohdat. Menettely on suunniteltu varmistamaan, että OTC-johdannaissopimuksia koskeva selvitysvelvollisuus saavuttaa käytännössä lopullisen tavoitteensa eli sillä pienennetään rahoitusjärjestelmän riskejä sen sijaan että sillä lisättäisiin niitä. Jos sellainen keskusvastapuoli pakotettaisiin selvittämään OTC-sopimuksia, joka ei kykene riskienhallintaan, siitä voisi olla haitallisia seurauksia järjestelmän vakaudelle.

Jotta voidaan ottaa käyttöön menettely, jolla varmistetaan, että mahdollisimman moni OTC-sopimus selvitetään, asetuksella otetaan käyttöön kaksi lähestymistapaa sen määrittämiseksi, mitkä sopimukset on selvitettävä:

- (1) Alhaalta ylös -lähestymistapa, jonka mukaan keskusvastapuoli päättää selvittää tietyt sopimukset ja saa siihen luvan toimivaltaiselta viranomaiseltaan, jonka on ilmoitettava sen jälkeen, kun se on antanut keskusvastapuolelle luvan selvittää kyseiset sopimukset, asiasta EAMV:lle. EAMV:llä on tämän jälkeen toimivalta päättää siitä, onko selvitysvelvollisuutta sovellettava kaikkiin kyseisenlaisiin sopimuksiin EU:ssa. EAMV:n on perustettava päätöksensä tiettyihin objektiivisiin kriteereihin.
- (2) Ylhäältä alas -lähestymistapa, jossa EAMV yhdessä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa määrittää, mihin sopimuksiin olisi mahdollisesti sovellettava selvitysvelvollisuutta. Tämä lähestymistapa on tärkeä, koska sen avulla voidaan tunnistaa ja poimia sellaiset markkinoilla olevat sopimustyytit, joita mikään keskusvastapuoli ei vielä selvitä.

Molemmat lähestymistavat ovat välttämättömiä, koska G20-ryhmän selvityssitoumuksen täyttämistä ei voida jättää yksinomaan toimialan oma-aloitteisuuden varaan ja koska tiettyjen järjestelyjen soveltuvuus on tarkastettava oikeudellisesti Euroopan tasolla ennen kuin selvitysvelvollisuus tulee voimaan.

On tärkeää huomata, että vastapuolet, joita selvitysvelvollisuus koskee, eivät yksinkertaisesti voi kiertää velvollisuutta päättämällä olla osallistumatta keskusvastapuolen toimintoihin. Jos vastapuolet eivät täytä osallistumisvaatimuksia tai niitä ei kiinnosta tulla selvitysosapuoliksi, niiden on sovittava tarvittavista järjestelyistä selvitysosapuolten kanssa voidakseen käyttää keskusvastapuolen palveluja asiakkaina.

Lisäksi, jotta välttyttäisiin uusilta esteiltä ja säilytettäisiin OTC-johdannaisten globaali luonne, keskusvastapuolille ei saisi antaa lupaa hyväksyä ainoastaan sellaisilla kauppapaikoilla tehtyjä kauppvoja, joihin keskusvastapuolilla on etuoikeutettu suhde tai jotka kuuluvat samaan konserniin. Näistä syistä vaaditaan, että keskusvastapuolen, joka on saanut luvan selvittää selvityskelpoisia johdannaissopimuksia, on suostuttava selvittämään tällaisia sopimuksia syrjimättömästi kauppapaikasta riippumatta.

Finanssialan ulkopuolisista (yritysmuotoisista) vastapuolista todettakoon, että niihin ei periaatteessa sovelleta tämän asetuksen sääntöjä, jolleivät niiden OTC-johdannaissopimukset ole vähintään kynnysarvon suuruisia ja jollei niitä pidetä järjestelmän kannalta tärkeinä. Koska kyseisten vastapuolten johdannaistoimintojen oletetaan yleisesti koskevan sellaisia johdannaissopimuksia, jotka liittyvät pikemminkin välittömästi niiden kaupalliseen toimintaan kuin keinotteluun, niiden johdannaissopimukset eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että selvitysvelvollisuutta sovelletaan ainoastaan sellaisten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten OTC-sopimuksiin, jotka ovat erityisen aktiivisia OTC-johdannaismarkkinoilla, jollei tämä aktiivisuus johdu suoraan niiden kaupallisesta toiminnasta. Tämä saattaa päteä esimerkiksi sellaisiin energiantoimittajiin, jotka myyvät tulevaa tuotantoaan, maatalousyrityksiin, jotka sitovat hinnan, jolla ne aikovat myydä satonsa, lentoyhtiöihin, jotka sitovat hinnan, jolla ne hankkivat polttoainetta tulevaisuudessa, tai mihin

tahansa muuhun kaupalliseen yritykseen, jonka on perustellusti suojauduttava erityiseen toimintaansa kohdistuvalta riskiltä.

On kuitenkin syitä, joiden vuoksi finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ei voida jättää täysin tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Ensiksikin finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ovat aktiivisia toimijoita OTC-johdannaismarkkinoilla, ja ne toteuttavat usein transaktioita finanssialalla toimivien vastapuolten kanssa. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten jättäminen täysin asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle heikentäisi selvitysvelvollisuuden vaikuttavuutta. Toiseksi tietyt finanssialan ulkopuoliset vastapuolet voivat hankkia koko järjestelmän kannalta merkittäviä OTC-johdannaispositioita. Sen vuoksi ei ole hyväksyttävää jättää järjestelmän kannalta merkityksellisiä finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, joiden maksulaiminlyönneillä saattaa olla huomattava kielteinen vaikutus markkinoihin, kokonaan sääntelyn ulkopuolelle. Kolmanneksi finanssialan ulkopuolisten vastapuolten jättäminen kokonaan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle saattaisi johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. Finanssialalla toimiva vastapuoli voisi helposti kiertää asetuksella säädettyjä velvollisuuksia perustamalla uuden finanssialan ulkopuolisen yhteisön, jonka kautta se ohjaisi OTC-johdannaistoimintaansa. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten sisällyttäminen asetuksen soveltamisalaan on välttämätöntä myös sen vuoksi, että sillä voidaan varmistaa sääntelyn globaali lähentyminen kolmansien maiden kanssa. Yhdysvaltojen lainsäädännössä finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ei vapauteta täysin ilmoitusvelvollisuudesta eikä selvitysvelvollisuudesta.

Edellä todetun perusteella asetuksessa säädetään menettelystä, jonka avulla voidaan tunnistaa sellaiset finanssialan ulkopuoliset laitokset, joilla on koko järjestelmän kannalta merkittäviä OTC-johdannaispositioita, ja saattaa ne tiettyjen asetuksessa yksilöityjen velvollisuuksien alaisiksi. Menettely perustuu kahden kynnsarvo määrittelyyn:

a) *ilmoituskynnsarvo*;

b) *selvityskynnsarvo*.

Nämä kynnsarvot määrittää Euroopan komissio EAMV:n ehdottamien sääntelystandardien luonnosten perusteella kuullen asiasta Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia. Esimerkiksi energiamarkkinoiden tapauksessa EAMV:n olisi kuultava asetuksella (EY) N:o 713/2009 perustettua energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa, jotta se voisi varmistaa, että energia-alan erityispiirteet otetaan kaikilta osin huomioon.

Ilmoituskynnsarvon avulla finanssialan viranomaiset voivat tunnistaa sellaiset finanssialan ulkopuoliset vastapuolet, jotka ovat hankkineet huomattavia OTC-johdannaispositioita. Tämä on välttämätöntä, koska nämä viranomaiset eivät yleensä valvo kyseisiä vastapuolia. Käytännössä tämä tapahtuu siten, että kun finanssialan ulkopuolisen vastapuolen positiot ylittävät asetuksessa säädetyn ilmoituskynnsarvon, sen on ilmoitettava asiasta asetuksessa määritellylle toimivaltaiselle viranomaiselle. Lisäksi kyseiseen vastapuoleen aletaan automaattisesti soveltaa ilmoitusvelvollisuutta, ja sitä vaaditaan esittämään perustelut kyseisten positioiden hankkimiselle.

Selvityskynnsarvoa käytetään puolestaan sen määrittämiseen, onko finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen alettava soveltaa selvitysvelvollisuutta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jos vastapuolen positiot ylittävät kyseisen kynnsarvon, siihen aletaan

soveltaa selvitysvelvollisuutta, joka koskee sen kaikkia sopimuksia. Jos jotkin näistä sopimuksista eivät osoittaudu soveltuvan keskusvastapuolen selvitettäviksi, finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen sovelletaan asetuksessa säädettyjä pääoma- tai vakuusvaatimuksia (ks. jäljempänä).

Molemmat kynnysarvot määritetään ottaen huomioon vastapuolen yhteenlaskettujen nettopositioiden ja vastuiden merkitys koko järjestelmän kannalta johdannaislajeittain. On kuitenkin tärkeää huomata, kuten edellä on selitetty ja vahvistettu, että laskettaessa positioita selvityskynnysarvoa varten johdannaissopimuksia ei saisi ottaa huomioon, jos ne on tehty objektiivisesti mitattavissa olevaan kaupalliseen toimintaan kohdistuvien riskien kattamiseksi.

Koska kaikkia OTC-johdannaissopimuksia ei pidetä keskusselvitykseen soveltuvina, on yhä tarpeen parantaa sellaisten sopimusten järjestelyjä ja turvallisuutta, joita hallinnoidaan jatkossakin ”kahdenvälisesti”. Tästä syystä asetuksessa edellytetään sähköisten välineiden käyttöä ja sellaisia riskienhallintamenettelyjä, joissa vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti ja tarkasti sekä asianmukaisesti eroteltuina ja joissa pääomaa on riittävästi ja oikeasuhteisesti.

Finanssialalla toimivien vastapuolten ja sellaisten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, jotka ylittävät selvityskynnysarvon, on ilmoitettava tiedot tekemistään johdannaissopimuksista ja niiden muutoksista (uudistaminen ja päättäminen mukaan luettuna) rekisteröidylle kauppatietorekisterille. OTC-markkinoiden entistä suurempi avoimuus on keskeisen tärkeää sääntelyviranomaisille, poliittisten päätösten tekijöille ja markkinoille. Asetuksessa vaaditaan, että jos kauppatietorekisteri ei poikkeuksellisesti kykene kirjaamaan tietyn OTC-johdannaissopimuksen tietoja, nämä tiedot olisi toimitettava suoraan asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Komissio on valtuutettava määrittelemään eri johdannaislajeja koskevissa ilmoituksissa edellytetyt tiedot, ilmoitusten tyyppin ja muodon sekä niiden antamistiheyden sen jälkeen, kun EAMV on antanut sille teknisten standardien luonnokset.

4.3.3. III osasto (Keskusvastapuolten toimiluvat ja valvonta)

Jotta voidaan varmistaa, että Euroopan unioniin sijoittautuneet keskusvastapuolet ovat turvallisia, toimiluvan myöntäminen keskusvastapuolelle edellyttää, että sillä on riittävästi likviditeettiä. Likviditeetti voi perustua keskuspankin likviditeetin tai luottokelpoisen ja luotettavan kaupallisen pankin likviditeetin saantiin tai näiden yhdistelmään.

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi säilytettävä itsellään vastuu keskusvastapuolten toimiluvan myöntämisestä (myös sen peruuttamisesta) ja valvonnasta, koska niillä on parhaimmat mahdollisuudet tarkastella keskusvastapuolten päivittäistä toimintaa, toteuttaa määrääjain tarkastuksia ja toteuttaa tarvittaessa asianmukaisia toimia. Ottaen huomioon keskusvastapuolten merkitys koko järjestelmän kannalta ja niiden toiminnan rajatylittävä luonne, on tärkeää, että EAMV:llä on keskeinen asema toimilupia myönnettäessä. Tämä saavutetaan seuraavin keinoin:

- tämän säädöksen antaminen asetuksen muodossa antaa EAMV:lle keskeisen aseman ja vastuun asetuksen yhteisestä ja objektiivisesta soveltamisesta, kuten EAMV-asetuksessa selvästi säädetään,
- EAMV:tä vaaditaan laatimaan joukko teknisten standardien luonnoksia keskeisillä alueilla, millä varmistetaan asetuksen asianmukainen soveltaminen,
- EAMV helpottaa kollegion lausuntojen antamista.

Koska keskusvastapuolia pidetään koko järjestelmän kannalta merkityksellisinä laitoksina, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on laadittava kollegiona valmiussuunnitelmia hätätilanteita varten. Lisäksi komission on tulevassa kriisien hallintaa ja ratkaisua koskevassa aloitteessaan määriteltävä erityiset toimintatavat ja toimenpiteet koko järjestelmän kannalta merkityksellisissä laitoksissa ilmenevien kriisitilanteiden ratkaisemiseksi.

Kun on kyse kolmansista maista olevista keskusvastapuolista, EAMV:llä on myös välitön vastuu siitä, että tällaiset keskusvastapuolet tunnustetaan, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Tunnustaminen edellyttää erityisesti komission varmistumista siitä, että kyseisen kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys vastaa EU:n kehystä, että keskusvastapuolella on toimilupa ja sitä valvotaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa ja että EAMV on huolehtinut yhteistyöjärjestelyistä kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kolmannesta maasta olevan keskusvastapuolen ei sallita suorittaa toimia eikä palveluja unionissa, jolleivät edellä mainitut edellytykset täyty.

4.3.4. IV osasto (Keskusvastapuolia koskevat vaatimukset)

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

Koska asetuksella otetaan käyttöön OTC-johdannaisten pakollinen selvitysvelvollisuus, asianmukaisia huomioita on kiinnitettävä keskusvastapuolten vakauteen ja sääntelyyn. Ensiksikin keskusvastapuolella on oltava käytössään vakaat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt. Näiden avulla puututaan mahdollisiin omistajien, johdon, selvitysosapuolten ja epäsuorien osallistujien välisiin konflikteihin. Riippumattomien hallituksen jäsenten roolilla on erityisen suuri merkitys. Asetuksessa määritellään myös selvästi riskinarviointikomitean asema ja tehtävät. Sen riskienhallintatoiminnon olisi raportoitava suoraan hallitukselle, eivätkä muut liiketoiminta-alat saisi vaikuttaa siihen. Asetuksessa vaaditaan myös, että päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt on julkistettava. Keskusvastapuolella olisi niin ikään oltava käytössään asianmukaiset sisäiset järjestelmät sekä toiminta- ja hallintomenettelyt, ja sille olisi tehtävä riippumattomia tilintarkastuksia.

Kaikkia näitä toimenpiteitä pidetään tehokkaampana keinona puuttua sellaisiin mahdollisiin eturistiriitoihin, jotka saattavat rajoittaa keskusvastapuolten selvitysvalmiuksia, kuin muita sääntelymuotoja, joista voisi aiheutua epätoivottuja seurauksia markkinarakenteisiin (esim. omistuksen rajoittaminen, jonka olisi ulotuttava myös niin kutsuttuihin vertikaalisiin rakenteisiin, joissa pörssit omistavat keskusvastapuolen).

Vakavaraisuusvaatimukset

Koska keskusvastapuoli on jokaisen position vastapuoli, siihen kohdistuu se riski, että jokin sen vastapuolista saattaa laiminlyödä maksunsa. Vastaavasti keskusvastapuolen vastapuoliin kohdistuu se riski, että itse keskusvastapuoli saattaa laiminlyödä maksunsa. Tämän vuoksi asetuksessa säädetään, että keskusvastapuolen on pienennettävä vastapuoliluottoriskiään useilla vahvistavilla mekanismeilla. Tällaisia mekanismeja ovat tiukat mutta syrjimättömät osallistumisvaatimukset, rahoitusvarat ja muut vakuudet.

Keskeisen asemansa vuoksi keskusvastapuoli on tärkeä toimija markkinoilla, joilla se tarjoaa palveluja. Niinpä, jos keskusvastapuoli laiminlöisi maksunsa, siitä tulisi lähes kaikissa tapauksissa rahoitusjärjestelmän kannalta mahdollisesti merkityksellinen tapahtuma. Koska keskusvastapuolilla on järjestelmän kannalta tärkeä asema ja ehdotetun lakisääteisen vaatimuksen mukaan kaikki ”vakioidut” OTC-johdannaiset on selvitettävä

keskusvastapuoliyhteisöissä, tarvetta saattaa keskusvastapuolet EU:n tasolla tiukan vakavaraisuussäntelyn piiriin ei voida korostaa liikaa. Koska jäsenvaltioiden nykyisissä kansallisissa keskusvastapuolia sääntelevissä lainsäädännöissä on eroja, niistä johtuva epäyhtenäinen toimintakenttä tekee keskusvastapuolipalvelujen rajatylittävästä tarjoamisesta mahdollisesti turvattomampaa ja kalliimpaa kuin on suotavaa, mikä muodostaa esteen Euroopan finanssimarkkinoiden yhdentymiselle.

Keskusvastapuolen sallitaan ulkoistaa toimintojaan ainoastaan, jos ulkoistamisella ei ole vaikutusta keskusvastapuolen varsinaiseen toimintaan ja sen riskienhallintakykyyn, ulkoistetuista toiminnoista aiheutuvat riskit mukaan luettuina. Näin ollen keskusvastapuolten on aina valvottava ulkoistettuja toimintoja, ja sillä on oltava täysi määräysvalta niihin. Lisäksi keskusvastapuolten on jatkuvasti hallinnoitava ulkoistettuihin toimintoihin kohdistuvia riskejä. Riskienhallintatoimintojen ulkoistaminen ei ole käytännössä mahdollista.

Keskusvastapuolen toimiluvan saamisen ehdoksi on asetettava tietynsuuruinen vähimmäispääoma. Keskusvastapuolen oma pääoma toimii myös sen viimeisenä turvana silloin, kun yksi tai useampi selvitysosapuoli on laiminlyönyt maksunsa, ja näiltä kerätyt marginaalit ja maksulaiminlyöntirahaston varat ja muut varat on käytetty. Jos keskusvastapuoli päättää käyttää osaa pääomastaan ylimääräisinä rahoitusvaroina riskienhallintatarkoituksiin, kyseisen osuuden on oltava lisänä siihen pääomaan, joka tarvitaan keskusvastapuolen palvelujen ja toimintojen jatkuvaan suorittamiseen.

Asetuksessa edellytetään, että keskusvastapuolet on oltava yhteisvastuullinen maksulaiminlyöntirahasto, johon keskusvastapuolen osapuolten on maksettava rahoitusosuuksia. Maksulaiminlyöntirahasto mahdollistaa yhteisvastuun tappioiden kantamisesta ja toimii tällä tavoin lisäturvana, jota keskusvastapuoli voi käyttää, jos yksi tai useampi sen osapuolista tulee maksukyvyttömäksi.

Asetuksessa annetaan myös tärkeät säännöt positoiden ja niihin liittyvien vakuuksien erottelusta ja siirrettävyydestä. Nämä säännöt ovat olennaisen tärkeitä, koska niiden avulla vastapuoliluottoriskiä voidaan pienentää tehokkaasti keskusvastapuolia käyttämällä, keskusvastapuolten kesken saavutetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja selvitysosapuolten asiakkaiden oikeutettuja etuja voidaan suojella. Säännöillä vastataan vaatimuksiin, joita selvitysosapuolet ja niiden asiakkaat ovat esittäneet entistä pidemmälle viedystä yhdenmukaistamisesta ja suojasta tällä alalla. Säännöt ovat myös vastaus Lehman Brothersin kaatumisen yhteydessä esille tulleisiin kysymyksiin.

4.3.5. *V osasto (Yhteentoimivuus)*

Yhteentoimivuus on tärkeä väline, jolla eurooppalaiset selvitysmarkkinat saadaan tosiasiallisesti yhdenmukaisia. Yhteentoimivuus voi kuitenkin altistaa keskusvastapuolet lisäriskeille. Tästä syystä edellytetään lakisäateistä hyväksymistä ennen kuin yhteistoimivuussopimuksia voidaan tehdä. Keskusvastapuolten olisi huolellisesti harkittava ja hallinnoitava yhteentoimivuudesta aiheutuvia lisäriskejä ja osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että niiden käyttöön ottamat järjestelmät ja menettelyt ovat asianmukaisia. Koska johdannaismarkkinat ovat monimutkaiset ja OTC-johdannaisten keskusvastapuoliselvitys on vasta varhaisessa kehitysvaiheessa, tässä vaiheessa ei ole aiheellista laajentaa yhteentoimivuussäännösten soveltamista muihin välineisiin kuin käteisvakuuksiin. Tämän poissulkeminen ei saisi kuitenkaan rajoittaa keskusvastapuolten mahdollisuutta tehdä tällaisia sopimuksia turvallisella tavalla, asetuksessa säädetyin edellytyksin.

4.3.6. VI osasto (Kauppatietorekisterien rekisteröinti ja valvonta)

Kuten edellä 4.3.2 kohdassa on mainittu, asetuksessa säädetään OTC-johdannaiskauppojen ilmoitusvelvollisuudesta, jotta näiden markkinoiden avoimuutta saadaan lisättyä. Tiedot on ilmoitettava kauppatietorekistereihin. Näin ollen kauppatietorekisterien hallussa on tietoja, joita useat sääntelyviranomaiset tarvitsevat. Koska kauppatietorekisterit ovat keskeisessä asemassa lakisääteisten tietojen keräämisessä, asetuksella annetaan EAMV:lle valtuudet rekisteröidä kauppatietorekisterit, peruuttaa niiden rekisteröinti ja valvoa niitä. Jos valvontavaltuudet annettaisiin sille jäsenvaltiolle, johon kauppatietorekisteri on sijoittautunut, se saattaisi johtaa epätasapainoiseen tilanteeseen eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä. Kauppatietorekisterien kansallista valvontaa ei tarvita myöskään siitä syystä, että niiden valvontaan ei liity finanssipoliittiseen vastuuseen liittyviä vaikutuksia. EAMV:llä tulee olemaan myös esteetön pääsy kaikkien asianomaisten eurooppalaisten viranomaisten tietoihin, ja se tulee toimimaan ainoana Eurooppaa edustavana osapuolena, jolla on yhteyksiä kolmansien maiden kauppatietorekistereitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin.

4.3.7. VII osasto (Kauppatietorekistereitä koskevat vaatimukset)

Asetuksessa annetaan säännöksiä, joilla varmistetaan, että kauppatietorekisterit noudattavat standardeja. Standardeilla varmistetaan, että kauppatietorekisterien lakisääteisiä tarkoituksia varten ylläpitämät tiedot ovat luotettavia, turvattuja ja suojattuja. Kauppatietorekistereihin sovelletaan erityisesti toiminnan järjestämistä ja itse toimintaa koskevia vaatimuksia ja huolehditaan tietojen asianmukaisesta suojasta ja avoimuudesta.

Jotta kauppatietorekisteri voitaisiin rekisteröidä, sen on oltava sijoittautunut EU:n alueelle. EAMV voi kuitenkin tunnustaa kolmanteen maahan sijoittautuneen kauppatietorekisterin, jos se täyttää joukon vaatimuksia, joilla varmistetaan, että kyseiseen kauppatietorekisteriin sovelletaan asianomaisessa kolmannessa maassa samoja sääntöjä ja asianmukaista valvontaa. Sen varmistamiseksi, että mitkään oikeudelliset esteet eivät estä vastavuoroista tietojenvaihtoa ja vapaata pääsyä kolmannessa maassa sijaitsevan kauppatietorekisterin ylläpitämiin tietoihin, tästä asiasta olisi asetuksen mukaan tehtävä kansainvälinen sopimus. Asetuksessa säädetään, että EAMV ei tunnusta kolmanteen maahan sijoittautunutta kauppatietorekisteriä, jos tällaista sopimusta ei ole voimassa.

5. LOPPUSÄÄNNÖKSET

Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tiedoista, jotka on sisällytettävä EAMV:lle annettavaan ilmoitukseen sekä rekisteriin, ja perusteista, joilla EAMV tekee päätöksen selvitysvelvollisuuden piiriin kuulumisesta, ilmoitus- ja selvityskynnysarvoista, sopimuksen tekemisen ja vahvistamisen välisestä enimmäisajasta, likviditeetistä, päätöksentekoa, ohjausta ja valvontaa koskevien sääntöjen vähimmäissisällöstä, tietojen ylläpitoa koskevista yksityiskohdista, liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelman vähimmäissisällöstä ja taatuista palveluista, marginaalivaatimuksia koskevista prosenttimääristä ja aikahorisontista, äärimmäisistä markkinaolosuhteista, erittäin likvideistä vakuuksista ja aliarvostuksista, erittäin likvideistä rahoitusvälineistä ja keskittymärajoista, testauksen yksityiskohdista, kauppatietorekisterin EAMV:lle esittämään rekisteröintihakemukseen sisällytettävistä tiedoista, sakoista sekä tiedoista, jotka kauppatietorekisterien on annettava saataville, tämän asetuksen mukaisesti. EAMV:n olisi

laadittava teknisten standardien luonnokset näitä delegoituja säädöksiä varten ja tehtävä asianmukaiset vaikutuksenarvioinnit.

Komissio olisi valtuutettava määrittämään kauppatietorekisterin ilmoitusten muoto, tietojen ylläpito ja rekisteröintihakemuksen muoto. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaan yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, vahvistetaan etukäteen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella. Siihen saakka, kun tällainen uusi asetus hyväksytään, sovelletaan edelleen menettelyä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei sovelleta tässä tapauksessa.

6. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁷,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Raportissa, jonka Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyynnöstä, todetaan, että Euroopan finanssialan valvontakehystä olisi lujitettava, jotta finanssikriisien riski pienenesi ja jotta kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Raportissa suositetaan pitkälle meneviä uudistuksia finanssialan valvontarakenteeseen, muun muassa sitä, että olisi luotava Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, joka koostuisi kolmesta Euroopan valvontaviranomaisesta, joista yksi edustaisi arvopaperialaa, yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa ja yksi pankkialaa, sekä perustettava Euroopan järjestelmäriskikomitea.
- (2) Komissio antoi 4 päivänä maaliskuuta 2009 tiedonannon ”Elvytys Euroopassa”¹⁸, jossa ehdotetaan finanssipalveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän lujittamista. Se arvioi 3 päivänä heinäkuuta 2009 antamassaan tiedonannossa¹⁹ johdannaisten roolia finanssikriisissä ja hahmotteli 20 päivänä lokakuuta 2009 antamassaan tiedonannossa²⁰ toimia, joita se aikoo toteuttaa johdannaisiin liittyvien riskien pienentämiseksi.

¹⁷ EUVL C , , s. .

¹⁸ ”Elvytys Euroopassa”, KOM(2009) 114.

¹⁹ ”Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen”, KOM(2009) 332.

²⁰ ”Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen – tulevat toimet”, KOM(2009) 563.

- (3) Syyskuun 23 päivänä 2009 komissio antoi ehdotukset kolmeksi asetukseksi Euroopan finanssivalvojen järjestelmän perustamisesta, johon sisältyy kolmen Euroopan valvontaviranomaisen perustaminen edistämään unionin lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista ja myötävaikuttamaan yhteisten, laadukkaiden sääntely- ja valvontastandardien ja -käytäntöjen luomiseen. Nämä valvontaviranomaiset ovat asetuksella .../...EU... perustettu Euroopan pankkiviranomainen (EPV), asetuksella .../...EU... perustettu Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) ja asetuksella .../...EU... perustettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV).
- (4) OTC-johdannaisten (over-the-counter derivatives) avoimuudessa on puutteita, koska ne ovat yksityisesti neuvoteltuja sopimuksia ja niitä koskevat tiedot ovat yleensä ainoastaan sopimuspuolten saatavilla. Niillä luodaan monimutkainen keskinäisten sidossuhteiden verkko, joka voi vaikeuttaa niihin liittyvien riskien luonteen ja suuruuden toteamista. Finanssikriisi on osoittanut, että tällaiset ominaisuudet lisäävät epävarmuutta kireässä markkinatilanteessa ja vaarantavat näin ollen rahoitusvakauden. Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset näiden riskien pienentämiselle ja johdannaissopimusten avoimuuden lisäämiselle.
- (5) Pittsburghissa 26 päivänä syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa G20-maiden johtajat sopivat, että kaikki vakioidut OTC-johdannaissopimukset olisi selvitettävä keskusvastapuolten välityksellä viimeistään loppuvuodesta 2012 alkaen ja että OTC-johdannaissopimukset olisi ilmoitettava kauppatietorekistereihin. G20-maiden johtajat vahvistivat sitoumuksensa Torontossa kesäkuussa 2010 ja sitoutuivat myös vauhdittamaan sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamista, joilla parannetaan OTC-johdannaisten avoimuutta ja lakisääteistä valvontaa kansainvälisesti yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla. Komissio pyrkii varmistamaan, että EU:n kansainväliset kumppanit panevat nämä sitoumukset yhdenmukaisesti täytäntöön.
- (6) Eurooppa-neuvosto tunnusti 2 päivänä joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että on tarpeen parantaa huomattavasti vastapuoliluottoriskin pienentämistä ja että on tärkeää lisätä johdannaiskauppojen avoimuutta, tehokkuutta ja eheyttä. Euroopan parlamentti vaati OTC-johdannaisten pakollista selvittämistä ja ilmoittamista päätöslauselmassaan, jonka se antoi johdannaismarkkinoihin liittyviä tulevia toimia koskevasta tiedonannosta 15 päivänä kesäkuuta 2010.
- (7) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) toimii tämän asetuksen soveltamisalalla turvaamalla finanssimarkkinoiden vakauden kriisitilanteissa, varmistamalla, että kansalliset valvontaviranomaiset soveltavat unionin sääntöjä yhdenmukaisesti, sekä ratkaisemalla niiden välisiä erimielisyyksiä. Lisäksi sille on annettu tehtäväksi laatia oikeudellisesti sitovia teknisiä sääntelystandardeja, ja sillä on keskeinen rooli toimilupien myöntämisessä keskusvastapuolille ja kauppatietorekistereille sekä näiden valvonnassa.
- (8) Tarvitaan yhdenmukaiset säännöt sellaisia johdannaissopimuksia varten, jotka on lueteltu rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY²¹ liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa ja joilla käydään kauppaa pörssin ulkopuolella.

²¹ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (9) Kannustimet, joilla on pyritty edistämään keskusvastapuolten käyttöä, eivät ole osoittautuneet riittäväksi keinoiksi varmistaa, että vakioidut OTC-johdannais sopimukset todella selvitetään. Sen vuoksi tarvitaan keskusvastapuoliselvityksiä koskevia pakollisia vaatimuksia niitä OTC-johdannaisia varten, jotka voidaan selvittää.
- (10) On todennäköistä, että jäsenvaltiot toteuttavat kansallisia toimenpiteitä, jotka voivat luoda esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja haitata markkinatoimijoita ja rahoitusvakautta. Selvitysvelvollisuuden yhdenmukaista soveltamista tarvitaan unionissa myös korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi sekä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi markkinatoimijoiden välille.
- (11) Sen varmistamiseksi, että selvitysvelvollisuus pienentää järjestelmäriskiä, tarvitaan menettelyä, jolla voidaan yksilöidä selvityskelpoiset johdannaislajit, joiden tulisi kuulua selvitysvelvollisuuden piiriin. Menettelyssä olisi otettava huomioon, että kaikkien OTC-johdannaisien, joille on tehty keskusvastapuoliselvitys, ei voida katsoa soveltuvan pakolliseen keskusvastapuoliselvitykseen.
- (12) Tässä asetuksessa vahvistetaan kelpoisuusperusteet, joilla määritetään johdannaislajin kuuluminen selvitysvelvollisuuden piiriin. Keskeisen asemansa vuoksi EAMV:n tulisi päättää, täyttääkö jokin johdannaislaji kelpoisuusperusteet ja mistä alkaen selvitysvelvollisuus tulee voimaan.
- (13) OTC-johdannais sopimuksen kummankin osapuolen on annettava suostumuksensa siihen, että kyseinen sopimus selvitetään. Sen vuoksi selvitysvelvollisuutta koskevat poikkeukset olisi rajattava tarkasti, koska ne vähentävät kyseisen velvollisuuden toimivuutta ja keskusvastapuoliselvityksen etuja ja voivat johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön eri markkinatoimijaryhmien välillä.
- (14) OTC-johdannaisiin, joiden ei katsota soveltuvan keskusvastapuoliselvitykseen, sisältyy kuitenkin vastapuoliluottoriski, minkä vuoksi olisi vahvistettava säännöt kyseisen riskin hallitsemiseksi. Sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan niihin markkinatoimijoihin, jotka kuuluvat selvitysvelvollisuuden piiriin.
- (15) Selvitys- ja ilmoitusvelvollisuuksia koskevia sääntöjä ja sellaisiin OTC-johdannais sopimuksiin sovellettavia riskienpientämistekniikoita koskevia sääntöjä, joille ei ole tehty keskusvastapuoliselvitystä, olisi sovellettava finanssialalla toimiviin vastapuoliin eli direktiivissä 2004/39/EY määriteltyihin sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY (uudelleenlaadittu toisinto)²² määriteltyihin luottolaitoksiin, direktiivissä 73/239/ETY määriteltyihin vahinkovakuutusyrityksiin [huomautus: direktiivi on määrä kumota Solvenssi II -direktiivillä vuonna 2012], henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY²³ määriteltyihin henkivakuutusyrityksiin, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa

²² EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

²³ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY²⁴ määriteltäisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin (yhteissijoitusyritykset), ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY²⁵ määriteltäisiin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ja direktiivissä 2010/.../EU määriteltäisiin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin.

- (16) Finanssialalla toimiviin vastapuoliin sovellettavia sääntöjä olisi tarvittaessa sovellettava myös finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin. On tunnettua, että finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät OTC-sopimuksia suojautuakseen kaupallisilta riskeiltä, jotka liittyvät suoraan niiden kaupalliseen toimintaan. Sen vuoksi olisi otettava huomioon, mihin tarkoitukseen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli käyttää OTC-johdannaisia ja kuinka suuria ovat sen kyseisiin välineisiin liittyvät riskit, kun selvitetään, pitäisikö kyseisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kuulua selvitysvelvollisuuden piiriin. Vahvistaessaan selvitysvelvollisuutta koskevan kynnysarvon EAMV:n olisi kuultava kaikkia asianomaisia viranomaisia, kuten hyödykemarkkinoista vastaavia sääntelyviranomaisia, varmistaakseen sen, että näiden alojen erityispiirteet otetaan kokonaan huomioon. Lisäksi komissio arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaiskauppojen merkityksen koko järjestelmän kannalta eri aloilla, kuten energia-alalla.
- (17) Rahaston tekemän sopimuksen olisi katsottava kuuluvan tämän asetuksen soveltamisalaan riippumatta siitä, onko kyseisellä rahastolla rahastonhoitajaa.
- (18) Keskuspankit ja muut vastaavaa toimintaa harjoittavat kansalliset yhteisöt, muut julkiset elimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat kyseisen velan hoitoon, sekä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY²⁶ liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa luetellut monenkeskiset kehityspankit olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jotta ei rajoitettaisi niiden toimivaltaa toteuttaa tarvittaessa toimia markkinoiden vakauttamiseksi.
- (19) Koska kaikki markkinatoimijat, jotka kuuluvat selvitysvelvollisuuden piiriin, eivät voi tulla keskusvastapuolen selvitysosapuoliksi, niillä olisi oltava mahdollisuus päästä keskusvastapuolten asiakkaiksi.
- (20) Selvitysvelvollisuuden käyttöönotto sekä menettely, jolla vahvistetaan, mitä keskusvastapuolia voidaan käyttää tätä velvollisuutta sovellettaessa, voivat yhdessä johtaa tahattomiin kilpailun vääristymiin OTC-johdannaismarkkinoilla. Keskusvastapuoli voi esimerkiksi kieltäytyä selvittämästä tietyillä kauppapaikoilla tehtyjä kauppvoja siitä syystä, että se on kilpailevan kauppapaikan omistuksessa. Tällaisten syrjivien käytäntöjen välttämiseksi keskusvastapuolten olisi suostuttava selvittämään eri kauppapaikoissa tehdyt kaupat, jos kyseisissä kauppapaikoissa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia. Yleisesti katsoen komission olisi jatkettava OTC-markkinoiden kehityksen tiivistä seurantaa ja ryhdyttävä tarvittaessa toimiin estääkseen tällaiset kilpailun vääristymät sisämarkkinoilla.

²⁴ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

²⁵ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

²⁶ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (21) Tarvitaan luotettavia tietoja, jotta voidaan yksilöidä OTC-johdannaislajit, joiden olisi kuuluttava selvitysvelvollisuuden piiriin, sekä kynnysarvot ja järjestelmän kannalta merkitykselliset finanssialan ulkopuoliset vastapuolet. Sen vuoksi on tärkeää, että unionin tasolla vahvistetaan sääntelytarkoituksia varten OTC-johdannaisiin liittyviä tietoja koskevat ilmoitusvaatimukset.
- (22) On tärkeää, että markkinatoimijat ilmoittavat kaikki tiedot OTC-johdannais sopimuksista, jotka ne ovat ilmoittaneet kauppatietorekistereihin. Tällöin OTC-johdannaismarkkinoiden riskejä koskevat tiedot tallennetaan keskitetysti, ja ne ovat helposti EAMV:n, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja EKPJ:n asianomaisten keskuspankkien saatavilla.
- (23) Kauppatietorekistereihin olisi ilmoitettava sekä selvitettyt että selvittämättömät sopimukset, jotta markkinoista saataisiin kokonaiskuva.
- (24) Sopimuksen alkuperäisten vastapuolten ja muiden yhteisöjen, jotka tekevät ilmoituksia alkuperäisten vastapuolten puolesta, olisi kuuluttava sopimuksen muuttamista ja päättämistä koskevan ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Vastapuoli tai sen työntekijät, jotka ilmoittavat tämän asetuksen mukaisesti kaikki sopimusta koskevat tiedot kauppatietorekisteriin toisen vastapuolen puolesta, ei saisi rikkoa mahdollisia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.
- (25) Selvitys- ja ilmoitusvelvollisuuksiin olisi liityttävä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset. Pannessaan seuraamuksia täytäntöön jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että sillä ei vähennetä kyseisten sääntöjen tehokkuutta.
- (26) Keskusvastapuolelle myönnettävän toimiluvan ehdoksi olisi asetettava vähimmäismäärä alkupääomaa. Keskusvastapuolen pääoman, jakamattoman voiton ja rahastojen olisi oltava jatkuvasti oikeassa suhteessa keskusvastapuolen kokoon ja toimintaan sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolella on riittävästi pääomaa operatiivisten tai jäännösriskien varalta ja että se voi tarvittaessa lopettaa tai organisoida toimintansa uudelleen hallitulla tavalla.
- (27) Koska tällä asetuksella otetaan käyttöön sääntelytarkoituksia varten lakisääteinen velvollisuus selvittää kaupat erityisten keskusvastapuolten välityksellä, on olennaisen tärkeää varmistaa, että kyseiset keskusvastapuolet ovat luotettavia ja vakaita ja että ne noudattavat jatkuvasti tässä asetuksessa vahvistettuja tiukkoja organisaatio-, liiketoiminta- ja vakavaraisuusvaatimuksia. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vaatimuksia olisi sovellettava kaikkien sellaisten rahoitusvälineiden selvittämiseen, joita keskusvastapuolet käsittelevät.
- (28) Sen vuoksi olisi varmistettava sääntely- ja yhdenmukaistamistarkoituksia varten, että finanssialalla toimivat vastapuolet käyttävät ainoastaan sellaisia keskusvastapuolia, jotka noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia.
- (29) Keskusvastapuolten toimilupia ja valvontaa koskevat suorat säännöt ovat OTC-johdannaisia koskevan selvitysvelvollisuuden keskeinen seuraus. Kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi edelleen oltava vastuu kaikista keskusvastapuolten toimilupiin ja valvontaan liittyvistä näkökohdista, muun muassa sen varmistamisesta, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli noudattaa tätä asetusta sekä selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/26/EY²⁷, koska kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on edelleen parhaat

²⁷ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

edellytykset tutkia, miten keskusvastapuolet harjoittavat päivittäistä toimintaansa, sekä tehdä säännöllisiä tarkastuksia ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin.

- (30) Jos keskusvastapuolta uhkaa maksukyvyttömyys, finanssipoliittinen vastuu saattaa olla pääasiallisesti sillä jäsenvaltiolla, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut. Sen vuoksi toimiluvan myöntämisen keskusvastapuolelle ja keskusvastapuolen valvonnan olisi oltava kyseisen jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävä. Koska keskusvastapuolen selvitysosapuolet voivat kuitenkin olla sijoittautuneita eri jäsenvaltioihin ja koska ne ovat ensimmäisiä, joihin keskusvastapuolen maksulaiminlyönti vaikuttaa, on välttämätöntä, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat lupa- ja valvontamenettelyyn ja että otetaan käyttöön asianmukaiset yhteistyömekanismi, kollegiot mukaan luettuina. Näin vältetään toisistaan poikkeavat kansalliset toimenpiteet tai käytännöt sekä sisämarkkinoita haittaavat esteet. EAMV:n olisi oltava edustettuna kaikissa kollegioissa tämän asetuksen yhtenäisen ja asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
- (31) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rajatylittävän toiminnan lisääntymisen vuoksi annettava toisilleen tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot, jotta ne voivat varmistaa tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon myös silloin, kun säännösten rikkominen tai epäily niiden rikkomisesta saattaa koskea kahden tai useamman jäsenvaltion viranomaisia. Tietojenvaihto edellyttää ehdotonta salassapitovelvollisuutta. OTC-johdannaisopimusten laajan vaikutuksen vuoksi on olennaisen tärkeää, että muilla asianomaisilla viranomaisilla, kuten veroviranomaisilla ja energia-alan sääntelyviranomaisilla, on käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen.
- (32) Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi EAMV:n olisi oltava suoraan vastuussa kolmansiin maihin sijoittautuneiden keskusvastapuolten tunnustamisesta ja näin ollen myös siitä, että ne saavat luvan tarjota selvityspalveluja unionissa, jos komissio on tunnustanut kyseisen kolmannen maan oikeudellisen ja valvontakehyksen vastaavan unionin kehystä ja jos tietyt muut edellytykset täyttyvät. Unionin tärkeimpien kansainvälisten kumppaneidensa kanssa tekemät sopimukset ovat erityisen tärkeitä maailmanlaajuisesti tasapuolisten toimintaedellytysten ja rahoitusvakauden varmistamiseksi tässä yhteydessä.
- (33) Keskusvastapuolilla olisi oltava niiden omistusrakenteista riippumatta toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, hyvämaineinen ylempi johto sekä riippumattomia jäseniä hallituksessaan. Keskusvastapuolten erilaiset päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt ja omistusrakenteet voivat kuitenkin vaikuttaa niiden halukkuuteen tai kykyyn selvittää tiettyjä tuotteita. Sen vuoksi on asianmukaista, että hallituksen riippumattomat jäsenet ja keskusvastapuolen perustama riskinarviointikomitea käsittelevät keskusvastapuolen mahdollisia sisäisiä eturistiriitoja. Koska keskusvastapuolen tekemät päätökset voivat vaikuttaa selvitysosapuoliin ja asiakkaisiin, näiden on oltava asianmukaisesti edustettuina.
- (34) Keskusvastapuoli voi ulkoistaa muita toimintoja kuin riskienhallintatoimintonsa, mutta vain siinä tapauksessa, että kyseiset ulkoistetut toiminnot eivät vaikuta keskusvastapuolen moitteettomaan toimintaan eivätkä sen riskienhallintakykyyn.
- (35) Keskusvastapuoleen liittyvien osallistumisvaatimusten olisi sen vuoksi oltava avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja niissä olisi sallittava etäosallistuminen siinä määrin kuin se ei altista keskusvastapuolta lisäriskeille.

- (36) Sellaisten selvitysosapuolten asiakkaille, jotka selvittävät OTC-johdannaisensa keskusvastapuolten välityksellä, olisi annettava kattava suoja. Suojan todellinen kattavuus riippuu asiakkaiden valitsemasta omaisuuserien erottelun tasosta. Välittäjien olisi eroteltava omaisuuseränsä asiakkaidensa omaisuuseristä. Sen vuoksi keskusvastapuolten olisi ylläpidettävä ajantasaisia tietoja, jotka ovat helposti tunnistettavissa.
- (37) Keskusvastapuolella olisi oltava vakaa riskienhallintajärjestelmä luottoriskien, likviditeettiriskien sekä operatiivisten ja muiden riskien hallitsemiseksi, mukaan luettuina riskit, joita sillä on tai joita se aiheuttaa muille yhteisöille keskinäisten sidossuhteiden vuoksi. Keskusvastapuolella olisi oltava käytössään asianmukaiset menettelyt ja mekanismit, jotta se voi käsitellä selvitysosapuolen maksulaiminlyöntiä. Maksulaiminlyönnin leviämisen riskin minimoimiseksi keskusvastapuolella olisi oltava tiukat osallistumisvaatimukset, sen olisi kerättävä asianmukaiset alkumarginaalit sekä pidettävä maksulaiminlyöntirahastoa ja muita rahoitusvaroja mahdollisten tappioiden kattamiseksi.
- (38) Vakuuksien muutospyynnöillä ja aliarvostuksilla voi olla myötäsyklisiä vaikutuksia. Sen vuoksi keskusvastapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava toimenpiteitä keskusvastapuolten riskienhallintakäytännöissä mahdollisesti esiintyvien myötäsyklisten vaikutusten estämiseksi ja hallitsemiseksi sillä edellytyksellä, että toimenpiteet eivät vaikuta haitallisesti keskusvastapuolten vakauteen ja taloudelliseen turvallisuuteen.
- (39) Riskienhallinta on keskeinen osa selvitysmenettelyä. Olisi varmistettava olennaisten hintatietolähteiden käyttöoikeus ja käyttö yleisiä selvityspalveluja varten. Tällaisiin hintatietolähteisiin olisi ainakin sisällyttävä indekset, joita käytetään viitteinä johdannaisten ja muiden rahoitusvälineiden yhteydessä.
- (40) Marginaalit ovat keskusvastapuolen kannalta ensisijainen suoja. Vaikka keskusvastapuolten olisi sijoitettava saadut marginaalit turvallisella ja järkevällä tavalla, niiden olisi erityisesti pyrittävä varmistamaan marginaalien asianmukainen suojaaminen, jotta ne voidaan palauttaa oikea-aikaisesti niille selvitysosapuolille, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, tai yhteentoimivalle keskusvastapuolelle, jos kyseiset marginaalit kerännyt keskusvastapuoli laiminlyö maksunsa.
- (41) Marraskuun 7 päivänä 2006 annetuilla selvitysalan eurooppalaisilla käytännesäännöillä²⁸ on luotu vapaaehtoiset puitteet keskusvastapuolten ja kauppätietorekisterien välisten yhteyksien muodostamiselle. Selvitysala on kuitenkin yhä jakautunut kansallisten rajojen mukaisesti, mikä tekee rajatylittävistä kaupoista kalliimpia ja vaikeuttaa yhdenmukaistamista. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa keskusvastapuolten välisten yhteentoimivuussopimusten tekemisen edellytykset siten, että ne eivät altista asianomaisia keskusvastapuolia riskeille, joita ei hallita asianmukaisesti.
- (42) Yhteentoimivuussopimukset ovat tärkeitä välineitä, joilla yhdennetään selvitysmarkkinoita unionissa, minkä vuoksi niitä olisi säänneltävä. Yhteentoimivuussopimukset voivat kuitenkin altistaa keskusvastapuolet lisäriskeille. Koska OTC-johdannaissopimuksia selvittävien keskusvastapuolten väliset yhteentoimivuussopimukset lisäävät tilanteen monimutkaisuutta, tässä vaiheessa on asianmukaista rajoittaa yhteentoimivuussopimusten soveltamisala

²⁸

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

käteisvakuuksiin. EAMV:n olisi kuitenkin annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 kertomus siitä, olisiko soveltamisalaa laajennettava muihin rahoitusvälineisiin.

- (43) Kauppatietorekisterit keräävät sääntelytarkoituksia varten tietoja, jotka ovat kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisten kannalta olennaisia. Koska kauppatietorekisterien valvonnalla ei ole julkistaloudellisia vaikutuksia ja koska monet viranomaiset tarvitsevat jäsenvaltioissa kauppatietorekisterien tietoja, EAMV:lle olisi annettava vastuu kauppatietorekisterien rekisteröinnistä, rekisteröintien peruuttamisesta ja valvonnasta.
- (44) Koska sääntelyviranomaiset, keskusvastapuolet ja muut markkinatoimijat tarvitsevat kauppatietorekisterien tietoja, olisi varmistettava, että kauppatietorekistereille asetetaan tiukat rekisterinpitö- ja tiedonhallintaa koskevat vaatimukset.
- (45) Keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien palveluihin liittyvien hintojen ja maksujen on oltava selkeitä, jotta markkinatoimijat voivat tehdä tietoihin perustuvia valintoja.
- (46) EAMV:n olisi voitava ehdottaa komissiolle uhkasakkojen määräämistä. Uhkasakoilla olisi pyrittävä siihen, että EAMV:n toteama sääntöjen rikkominen päättyy, että EAMV:n pyytämät täydelliset ja virheettömät tiedot annetaan ja että kauppatietorekisterit ja muut henkilöt suostuvat tutkimukseen. Jotta kauppatietorekisterit voitaisiin pakottaa noudattamaan asetusta, komission olisi ehkäisevän vaikutuksen aikaansaamiseksi voitava myös määrätä sakkoja EAMV:n pyynnöstä, kun asetuksen yksittäisiä säännöksiä on rikottu tahallaan tai tuottamuksesta. Sakon tulisi olla varoittava ja oikeasuhteinen rikkomisen luonteeseen, vakavuuteen ja keston sekä kyseisen kauppatietorekisterin taloudelliseen kykyyn nähden.
- (47) Kauppatietorekisterien tehokkaan valvonnan vuoksi EAMV:lla olisi oltava oikeus suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.
- (48) On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot ja EAMV suojelevat henkilötietoja käsitellessään luonnollisten henkilöiden oikeutta yksityisyyteen yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY²⁹ mukaisesti.
- (49) On tärkeää varmistaa keskusvastapuolia ja kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten kansainvälinen lähentyminen. Tässä asetuksessa noudatetaan CPSS:n ja IOSCO:n³⁰ sekä EKPJ:n ja CESR:n³¹ laatumia suosituksia ja luodaan unionin kehys, jossa keskusvastapuolet voivat toimia turvallisesti. EAMV:n olisi otettava nämä muutokset huomioon laatiessaan teknisiä sääntelystandardeja sekä tässä asetuksessa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia.
- (50) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tiedoista, jotka on sisällytettävä EAMV:lle annettavaan ilmoitukseen sekä rekisteriin, ja perusteista, joilla EAMV tekee päätöksen selvityselvöllisyyden piiriin kuulumisesta, ilmoitus- ja selvityskynnysarvoista, sopimuksen tekemisen ja vahvistamisen välisestä enimmäisajasta, likviditeetistä, päätöksentekoa, ohjausta ja valvontaa koskevien sääntöjen vähimmäissisällöstä,

²⁹ EYVL L 281, 23.1.1995, s. 31.

³⁰ G10-maiden keskuspankkien maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitea (CPSS) ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön tekninen komitea (IOSCO).

³¹ Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea (CESR).

tietojen ylläpitoa koskevista yksityiskohdista, liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelman vähimmäissisällöstä ja taatuista palveluista, marginaalivaatimuksia koskevista prosenttimääristä ja aikahorisontista, äärimmäisistä markkinaolosuhteista, erittäin likvideistä vakuuksista ja aliarvostuksista, erittäin likvideistä rahoitusvälineistä ja keskittymärajoista, testauksen yksityiskohdista, kauppatietorekisterin EAMV:lle esittämään rekisteröintihakemukseen sisällytettävistä tiedoista, sakoista sekä tiedoista, jotka kauppatietorekisterien on annettava saataville, tämän asetuksen mukaisesti. Delegoituja säädöksiä valmistellessaan komission olisi hyödynnettävä asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten (EAMV:n, EPV:n ja EVLEV:n) asiantuntemusta. Koska EAMV:lla on arvopapereihin ja arvopaperimarkkinoihin liittyvää asiantuntemusta, sen olisi toimittava keskeisenä neuvonantajana komission valmistellessa delegoituja säädöksiä. EAMV:n olisi kuitenkin kuultava tarkasti kahta muuta Euroopan valvontaviranomaista, kun se on tarpeen.

- (51) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaan ne yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, vahvistetaan etukäteen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella. Siihen saakka, kun tällainen uusi asetus hyväksytään, sovelletaan edelleen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei tässä tapauksessa sovelleta.
- (52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli OTC-johdannaissopimuksia sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toimintaa koskevien yhdenmukaisten vaatimusten vahvistamista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (53) Yhteentoimivia järjestelmiä koskevien sääntöjen osalta on katsottu asianmukaiseksi muuttaa direktiiviä 98/26/EY, jotta voidaan suojata toiselle järjestelmän ylläpitäjälle vakuuksia antavan järjestelmän ylläpitäjän oikeuksia siltä varalta, että kyseinen toinen järjestelmän ylläpitäjä on maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I osasto

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

- 1. Tässä asetuksessa vahvistetaan sellaisia johdannaissopimuksia koskevat yhdenmukaiset vaatimukset, jotka on lueteltu direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa ja joilla käydään kauppaa OTC-markkinoilla, sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toiminnan harjoittamista koskevat yhdenmukaiset vaatimukset.

2. Tätä asetusta sovelletaan keskusvastapuoliin, finanssialalla toimiviin vastapuoliin ja kauppatietorekistereihin. Sitä sovelletaan finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin, jos niin säädetään.
3. V osastoa sovelletaan ainoastaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan a ja b alakohdassa ja 19 alakohdassa määriteltyihin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin.
4. Tätä asetusta ei sovelleta
 - a) Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäseniin, muihin kansallisiin elimiin, jotka harjoittavat vastaavaa toimintaa, eikä muihin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;
 - b) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa lueteltuihin monenkeskisiin kehityspankkeihin.

2 artikla **Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) 'keskusvastapuolella' yhteisöä, joka on oikeudellisesti sellaisten sopimusten vastapuolten välissä, joilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla finanssimarkkinalla, ja joka toimii jokaiseen myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä ja vastaa selvitysjärjestelmän toiminnasta;
- (2) 'kauppatietorekisterillä' yhteisöä, joka keskitetysti kerää ja ylläpitää OTC-johdannaisia koskevia tietoja;
- (3) 'selvityksellä' maksupositioden vahvistamismenettelyä, mukaan luettuna nettomäärien positioden laskeminen, sekä menettelyä, jolla tarkastetaan, että rahoitusvälineitä ja/tai käteisvaroja on saatavilla transaktiosta aiheutuvien riskien kattamiseksi;
- (4) 'johdannaislailla' useita OTC-johdannais sopimuksia, joilla on yhteiset keskeiset ominaisuudet;
- (5) 'OTC-johdannaisilla' johdannais sopimuksia, joita ei panna täytäntöön direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla;
- (6) 'finanssialalla toimivalla vastapuolella' direktiivin 2004/39/EY mukaisia sijoituspalveluyrityksiä, direktiivissä 2006/48/EY määriteltyjä luottolaitoksia, direktiivissä 73/239/EY määriteltyjä vahinkovakuutusyrityksiä, direktiivissä 2002/83/EY määriteltyjä henkivakuutusyrityksiä, direktiivissä 2005/68/EY määriteltyjä jälleenvakuutusyrityksiä, direktiivissä 2009/65/EY määriteltyjä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyrityksiä), direktiivissä 2003/41/EY määriteltyjä, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia ja direktiivissä 2010/.../EU määriteltyjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia;

- (7) 'finanssialan ulkopuolisella vastapuolella' muuta unioniin sijoittautunutta yritystä kuin 6 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä;
- (8) 'vastapuoliluottoriskillä' sitä riskiä, että kaupan vastapuoli laiminlyö maksunsa ennen kuin kaupan kassavirrat on lopullisesti selvitetty;
- (9) 'yhteentoimivuussopimuksella' kahden tai useamman keskusvastapuolen välistä sopimusta, johon sisältyy kauppojen toteuttaminen eri järjestelmillä;
- (10) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 18 artiklan mukaisesti;
- (11) 'selvitysosapuolella' yritystä, joka osallistuu keskusvastapuoleen ja vastaa kyseisestä osallistumisesta johtuvien taloudellisten velvoitteiden täyttämisestä;
- (12) 'asiakkaalla' yritystä, jolla on selvitysosapuolen kanssa sopimussuhde, joka antaa kyseiselle yritykselle mahdollisuuden selvittää kauppansa keskusvastapuolen kanssa;
- (13) 'määräosuudella' keskusvastapuolesta tai kauppätietorekisteristä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänivallasta säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY³² 9 ja 10 artiklan mukaisesti, ottaen huomioon mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetut osuuksien yhteen laskemista koskevat ehdot, tai jolla voidaan vaikuttaa merkittäväällä tavalla sen keskusvastapuolen tai kauppätietorekisterin johtamiseen, jossa osuus on;
- (14) 'emoyrityksellä' neuvoston direktiivin 83/349/ETY³³ 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;
- (15) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä, kaikki perimmäisen emoyrityksen tytäryrityksen tytäryritykset mukaan luettuina;
- (16) 'määräysvallalla' direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa määriteltä määräysvaltaa;
- (17) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde
- a) omistusyhteyden kautta, jolloin on olemassa suora tai määräysvallan kautta välillinen vähintään 20 prosentin omistusosuus yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta,
- b) määräysvallan kautta, millä tarkoitetaan emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai samankaltaista minkä tahansa luonnollisen tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta siten, että mahdolliset tytäryrityksen tytäryritykset katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryrityksiksi.

Kun yhtä useampi luonnollinen tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi

³² EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

³³ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

sidoksissa samaan henkilöön, näiden henkilöiden välillä katsotaan niin ikään olevan läheinen sidos;

- (18) 'pääomalla' pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun direktiivin 86/635/ETY³⁴ 22 artiklan mukaista pääomaa siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevia varoja, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;
- (19) 'rahastoilla' perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY³⁵ 9 artiklan mukaisia rahastoja ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyttä voittoa tai tappiota;
- (20) 'hallituksella' kansallisen yhtiöoikeuden mukaista hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;
- (21) 'hallituksen riippumattomalla jäsenellä' hallituksen jäsentä, jolla ei ole liike-, perhe- tai muita suhteita, jotka aiheuttaisivat eturistiriidan keskusvastapuolen, sen määräysvaltaisten osakkeenomistajien tai johdon taikka sen selvitysosapuolten ja niiden johdon kanssa;
- (22) 'ylemmällä johdolla' henkilöä tai henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat keskusvastapuolen liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä.

II osasto

OTC-johdannaisten selvitys, ilmoittaminen ja riskien pienentäminen

3 artikla

Selvitysvelvollisuus

1. Finanssialalla toimivan vastapuolen on selvitettävä kaikki OTC-johdannaissopimukset, joita pidetään 4 artiklan nojalla selvityskelpoisina ja jotka on tehty muiden finanssialalla toimivien vastapuolten kanssa, 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa rekisterissä lueteltujen keskusvastapuolten välityksellä.

Selvitysvelvollisuus koskee myös sellaisia finanssialalla toimivia vastapuolia ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, jotka tekevät selvityskelpoisia OTC-johdannaissopimuksia kolmansien maiden yhteisöjen kanssa.
2. Finanssialalla toimivista vastapuolista ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista finanssialan ulkopuolisista vastapuolista on 1 kohdassa tarkoitetun selvitysvelvollisuuden noudattamiseksi tultava joko selvitysosapuolia tai asiakkaita.

³⁴ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

³⁵ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

4 artikla
Selvitysvelvollisuuden piiriin kuuluminen

1. Kun toimivaltainen viranomainen on 10 tai 11 artiklan nojalla antanut keskusvastapuolelle luvan selvittää tietyn johdannaislajin johdannaisia, sen on viipymättä ilmoitettava kyseisestä luvasta EAMV:lle ja pyydettävä päätöstä kyseisen johdannaislajin kuulumisesta 3 artiklassa tarkoitetun selvitysvelvollisuuden piiriin.
2. Saatuaan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja pyynnön EAMV:n on kuuden kuukauden kuluessa osoitettava pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle päätös, jossa ilmoitetaan:
 - a) kuuluuko kyseinen johdannaislaji 3 artiklan mukaisen selvitysvelvollisuuden piiriin;
 - b) mistä päivästä alkaen selvitysvelvollisuus tulee voimaan.
3. EAMV tekee päätöksensä seuraavilla perusteilla:
 - a) järjestelmäriskin pienentäminen rahoitusjärjestelmässä;
 - b) sopimusten likviditeetti;
 - c) hintatietojen saatavuus;
 - d) keskusvastapuolen kyky käsitellä sopimusmäärää;
 - e) keskusvastapuolen tarjoama asiakkaansuoja.

Ennen päätöksen tekoa EAMV:n on järjestettävä julkinen kuuleminen ja kuultava tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia.
4. EAMV:n on viipymättä julkaistava 2 kohdan mukaiset päätökset rekisterissä. Rekisterin on sisällettävä selvityskelpoiset johdannaislajit ja keskusvastapuolet, jotka ovat saaneet toimiluvan niiden selvittämiseen. EAMV:n on saatettava rekisteri säännöllisesti ajan tasalle.

EAMV:n on säännöllisesti tarkasteltava tekemiään päätöksiä uudelleen ja muutettava niitä tarvittaessa.
5. EAMV:n on omasta aloitteestaan, Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuullen, yksilöitävä ja ilmoitettava komissiolle johdannaislajit, jotka olisi sisällytettävä sen julkiseen rekisteriin, mutta joita varten mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut toimilupaa.
6. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin
 - a) tiedot, jotka on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen;
 - b) 3 kohdassa tarkoitetut perusteet;
 - c) tiedot, jotka on sisällytettävä 4 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

Edellä 4 kohdan mukaisissa tiedoissa on ilmoitettava ainakin selvitysvelvollisuuden piiriin kuuluvat johdannaislajit asianmukaisesti ja yksiselitteisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

5 artikla

Keskusvastapuolen käyttö

Keskusvastapuolen, jolle on myönnetty toimilupa selvityskelpoisten OTC-johdannais sopimusten selvittämistä varten, on suostuttava selvittämään tällaisia sopimuksia syrjimättömästi kauppapaikasta riippumatta.

6 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. Finanssialalla toimivien vastapuolten on ilmoitettava 51 artiklan mukaisesti rekisteröityyn kaupparekisteriin tiedot kaikista tekemistään OTC-johdannais sopimuksista ja niiden mahdollisesta muuttamisesta tai päättämisestä. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen täytäntöönpanoa, selvitystä tai muuttamista seuraavana työpäivänä.

Muut yhteisöt voivat ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitettusta sopimuksen muuttamisesta tai päättämisestä alkuperäisten vastapuolten puolesta, jos kaikki sopimusta koskevat tiedot ilmoitetaan ilman päällekkäisyyksiä.

2. Jos kauppatietorekisteri ei pysty rekisteröimään OTC-johdannais sopimuksia koskevia tietoja, finanssialalla toimivien vastapuolten on ilmoitettava kyseisissä sopimuksissa olevia positioita koskevat tiedot direktiivin 2004/39/EY 48 artiklan mukaisesti nimetylle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaiset viranomaiselle on ilmoitettava ainakin ne tiedot, jotka ilmoitettaisiin kauppatietorekisteriin.

3. Ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluva vastapuoli voi siirtää OTC-johdannais sopimusta koskevien tietojen ilmoittamisen kyseisen sopimuksen toiselle vastapuolelle.

Vastapuolen, joka ilmoittaa kaikki sopimusta koskevat tiedot kauppatietorekisteriin toisen vastapuolen puolesta, ei katsota rikkovan kyseiseen sopimukseen taikka lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.

Tiedot ilmaisevaa yhteisöä, sen johtoa tai työntekijöitä ei saa asettaa vastuuseen niiden ilmaisemisesta.

4. Komissiolle siirretään valta päättää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten yksityiskohdista ja tyypistä johdannaislajeittain.

Ilmoitusten on sisällettävä ainakin

- a) asianmukaiset yksilöintitiedot sopimuksen osapuolista sekä sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien kohteena olevasta edunsaajasta, jos tämä on eri kuin sopimuksen osapuoli;
- b) tiedot sopimuksen keskeisistä ominaisuuksista, kuten sopimustyyppistä, kohde-etuudesta, maturiteetista ja nimellisarvosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on laadittava komissiolle toimitettavat teknisten sääntelystandardien luonnokset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

5. Komissiolle siirretään 1 ja 2 kohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi valta vahvistaa johdannaislajeittain, missä muodossa ja kuinka usein 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset annetaan. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanostandardien luonnokset hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 e artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on laadittava komissiolle toimitettavat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

7 artikla

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet

1. Jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ottaa OTC-johdannais sopimuksessa positioita, jotka ylittävät 3 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettavan ilmoituskynnysarvon, sen on ilmoitettava tästä direktiivin 2004/39/EY 48 artiklan mukaisesti nimetylle toimivaltaiselle viranomaiselle ja esitettävä perusteet kyseisten positioiden ottamiselle.

Kyseinen finanssialan vastapuoli kuuluu tällöin 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

2. Jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ottaa OTC-johdannais sopimuksissa positioita, jotka ylittävät 3 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettavan selvityskynnysarvon, se kuuluu 3 artiklassa vahvistetun selvitysvastavuuden piiriin kaikkien selvityskelpoisten OTC-johdannaisensa osalta.

Direktiivin 2004/39/EY 48 artiklan mukaisesti nimetyn viranomaisen on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan mukainen velvollisuus täytetään.

3. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään
- a) ilmoituskynnysarvo;
 - b) selvityskynnysarvo.

Kynnysarvot vahvistetaan ottaen huomioon vastapuolen yhteenlaskettujen nettomäärien positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta johdannaislajeittain.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan kyseisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

4. Laskettaessa 2 kohdassa tarkoitettuja positioita huomioon ei oteta finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tekemiä OTC-johdannaissopimuksia, jotka liittyvät suoraan kyseisen vastapuolen kaupalliseen toimintaan objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.
5. Komissio tarkastelee EAMV:ta, Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuullen 3 kohdassa vahvistettuja kynnysarvoja määrajoin uudelleen ja muuttaa niitä tarvittaessa.

8 artikla

Sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevat riskienpientämistekniikat, joita ei selvitetä keskusvastapuolen välityksellä

1. Finanssialalla toimivien vastapuolten tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, jotka tekevät OTC-johdannaissopimuksen, jota ei selvitetä keskusvastapuolen välityksellä, on varmistettava, että operatiivisen ja luottoriskin mittaamista, valvomista ja pientämistä varten on olemassa asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt, jotka sisältävät ainakin
 - a) mahdollisuuksien mukaan sähköisiä välineitä, joilla varmistetaan, että OTC-johdannaissopimuksen ehdot vahvistetaan ajoissa;
 - b) toimivat, kestävät ja tarkastettavissa olevat menettelyt, joilla täsmäytetään sijoitussalkut, hallitaan niihin liittyviä riskejä, todetaan osapuolten väliset erimielisyydet varhaisessa vaiheessa ja ratkaistaan ne sekä seurataan voimassa olevien sopimusten arvoa.

Sovellettaessa b alakohtaa voimassa olevien sopimusten arvo on arvostettava päivittäin markkina-arvoon ja riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti ja tarkasti sekä asianmukaisesti eroteltuina tai että pääomaa on riittävästi ja oikeasuhteisesti.

2. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään OTC-johdannaissopimuksen tekemisen ja 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vahvistamisen välinen enimmäisaika.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten standardien luonnos komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

3. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa vahvistetaan järjestelyt sekä vakuuksien ja pääomat määrät 1 kohdan b alakohdan ja toisen alakohdan noudattamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen EU.../...[EPV] [7 – 7 d] artiklan, asetuksen EU.../...[EAMV] [7 – 7 d] artiklan tai asetuksen EU.../...[EVLEV] [7 – 7 d] artiklan mukaisesti sen perusteella, mikä on kyseisen vastapuolen oikeudellinen luonne.

EPV:n, EAMV:n ja EVLEV:n on toimitettava yhdessä kyseisten teknisten standardien yhteinen luonnos komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

9 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän osaston sääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamuksiin on sisällytettävä ainakin hallinnolliset sakot. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat finanssialalla toimivien ja tarvittaessa finanssialan ulkopuolisten vastapuolten valvonnasta, julkistavat kaikki 3–8 artiklan rikkomisista määrätyt seuraamukset, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt komissiolle tiedoksi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle näitä sääntöjä koskevista myöhemmistä muutoksista.
3. Komissio varmistaa EAMV:n avustuksella, että 1 kohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia ja 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja sovelletaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti.

III osasto

Keskusvaltapuolten toimiluvat ja valvonta

1 luku

Keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset ja -menettelyt

10 artikla

Toimiluvan myöntäminen keskusvastapuolelle

1. Jos keskusvastapuoli, joka on unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja jolla on mahdollisuus saada riittävästi likviditeettiä, aikoo tarjota palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa, sen on haettava toimilupaa sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta.

Likviditeetti voi perustua keskuspankin likviditeetin tai luottokelpoisen ja luotettavan kaupallisen pankin likviditeetin saantiin tai näiden yhdistelmään. Likviditeetin saanti voi perustua direktiivin 2006/48/EY 6 artiklan mukaisesti myönnettyyn toimilupaan tai muihin asianmukaisiin järjestelyihin.

2. Toimilupa on voimassa unionin koko alueella.
3. Toimiluvassa on yksilöitävä palvelut tai toiminta, joita keskusvastapuolella on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina niiden rahoitusvälineiden lajit, joita toimilupa koskee.
4. Keskusvastapuolen on aina noudatettava alkuperäisen toimiluvan myöntämisedellytyksiä.

Keskusvastapuolen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat alkuperäisen toimiluvan myöntämisedellytyksiin.

5. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitettua riittävää likviditeettiä koskevat perusteet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EPV:n on toimitettava EAMV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnos komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

11 artikla

Toiminnan ja palvelujen laajentaminen

1. Keskusvastapuolen, joka haluaa laajentaa toimintaansa lisäpalveluilla tai -toiminnalla, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin, on haettava toimilupansa laajentamista. Toimiluvan laajentamisena pidetään sellaisten selvityspalvelujen tarjoamista, joita tarjotaan eri valuuttana tai joiden kohteena olevat rahoitusvälineet poikkeavat riskiominaisuuksiltaan merkittävästi niistä, joita varten keskusvastapuolelle on jo myönnetty toimilupa.

Toimiluvan laajentamisessa noudatetaan 13 artiklan mukaista menettelyä.

2. Jos keskusvastapuoli haluaa laajentaa liiketoimintaansa toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, johon se on sijoittautunut, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

12 artikla

Pääomavaatimukset

1. Saadakseen 10 artiklan mukaisen toimiluvan keskusvastapuolella on oltava vähintään 5 miljoonan euron suuruinen pysyvä, käytettävissä oleva ja erillinen alkupääoma.
2. Keskusvastapuolen pääoman on yhdessä sen jakamattoman voiton ja rahastojen kanssa oltava aina riittävän suuri sen varmistamiseksi, että toiminta voidaan hallitusti lopettaa tai organisoida uudelleen kohtuullisen ajan kuluessa ja että keskusvastapuoli on asianmukaisesti suojattu operatiivisilta ja jäännösriskeiltä.
3. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa 2 kohdassa tarkoitettu pääoma, jakamaton voitto ja rahastot määritetään tarkemmin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnos komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

13 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

1. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää toimiluvan vasta sen jälkeen, kun se on täysin vakuuttunut siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli noudattaa kaikkia tämän asetuksen ja direktiivin 98/26/EY vaatimuksia, ja kun kollegio on antanut 15 artiklassa tarkoitetun yhteisen puoltavan lausunnon ja EAMV oman lausuntonsa.
2. Toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli on toimiluvan myöntämisajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle kirjallisesti kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

14 artikla

Kollegiot

1. Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio ja johdettava sitä helpottaakseen 10, 11, 46 ja 48 artiklassa mainittujen tehtävien hoitamista.

Kollegion jäseninä ovat

- a) EAMV;
- b) keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen;
- c) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen selvitysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella maksavat suurimmat osuudet 40 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon;
- d) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niiden säänneltyjen markkinoiden ja/tai monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien valvonnasta, joille keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan;
- e) niitä keskusvastapuolia valvovat toimivaltaiset viranomaiset, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuussopimukset;

- f) keskusvastapuolen ja niiden keskuspankkien valvonnasta vastaava viranomainen, jotka laskevat liikkeeseen selvitettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät valuutat.
2. Kollegio hoitaa seuraavia tehtäviä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen mukaisia toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia:
- a) 15 artiklassa tarkoitetun yhteisen lausunnon valmistelu;
 - b) tietojenvaihto, mukaan luettuina 21 artiklan mukaiset tiedonsaantipyynnöt;
 - c) sopiminen vapaaehtoisesta tehtävänjaosta jäsenten kesken;
 - d) keskusvastapuolta koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien määrittäminen;
 - e) valvonnan tehostaminen poistamalla valvontavaatimusten tarpeettomat päällekkäisyydet;
 - f) valvontakäytäntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen;
 - g) menettelyjen ja valmiussuunnitelmien määrittäminen 22 artiklassa tarkoitettujen hätätilanteiden varalta.
3. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava sen kaikkien jäsenten väliseen kirjalliseen sopimukseen.

Sopimuksessa on määritettävä kollegion toimintaa koskevat käytännön järjestelyt, ja siinä voidaan määrittää tehtäviä, jotka annetaan keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai kollegion muun jäsenen hoidettaviksi.

15 artikla

Yhteinen lausunto

1. Keskusjäsenvaltion sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä keskusvastapuolta koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus kollegiolle.
- Kollegion on laadittava kertomuksesta yhteinen lausunto kahden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.
2. EAMV:n on helpotettava yhteisen lausunnon antamista asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] 11 artiklan mukaisten, erimielisyyksien ratkaisemista koskevien valtuuksiensa sekä saman asetuksen 16 artiklan mukaisen yleisen koordinoititehtävänsä mukaisesti. Sillä ei ole oikeutta äänestää kollegion yhteisistä lausunnoista.

16 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava toimilupa, jos

- a) keskusvastapuoli ei ole ryhtynyt käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana;
 - b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
 - c) keskusvastapuoli ei nouda enää toimiluvan myöntämisedellytyksiä; tai
 - d) keskusvastapuoli on vakavasti ja järjestelmällisesti rikkonut tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia.
2. EAMV ja kollegion muut jäsenet voivat milloin tahansa pyytää keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan, noudattaako keskusvastapuoli yhä toimiluvan myöntämisedellytyksiä.
3. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa toimivallan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälinettä.

17 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään kerran vuodessa tarkasteltava uudelleen keskusvastapuolen tämän asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava markkina-, operatiivisia ja likviditeettiriskejä, joille keskusvastapuoli altistuu tai voi altistua.

Uudelleentarkastelussa ja arvioinnissa on otettava huomioon keskusvastapuolen toiminnan suuruus ja sen merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä sen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

2 luku

Keskusvastapuoliin kohdistuva valvonta

18 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suorittamisesta kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolten toimilupien ja valvonnan osalta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja EAMV:lle.

Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden viranomaisen, sen on selvästi määriteltävä kunkin tehtävät ja nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa 19–22 artiklan mukaisesti komission, EAMV:n sekä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön ja käytävän tietojenvaihdon koordinoinnista.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.
3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että vastuussa olevia luonnollisia tai oikeushenkilöitä vastaan voidaan toteuttaa tai määrätä asiaankuuluvia kansallisen lainsäädännön mukaisia hallinnollisia toimenpiteitä, jos tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu.

Kyseisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
4. EAMV julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista.

3 luku

Yhteistyö

19 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä toistensa ja EAMV:n kanssa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti 22 artiklassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen pohjalta.

20 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä, jotka ovat tai ovat olleet 18 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tai EAMV:n palveluksessa, tai toimivaltaisten viranomaisten tai EAMV:n valtuutuksella toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita.

Niiden näissä tehtävissä mahdollisesti saamia luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei niistä voida tunnistaa yksittäistä keskusvastapuolta, kauppätietorekisteriä tai muuta henkilöä, tämän kuitenkaan rajoittamatta rikosoikeuden tai tämän asetuksen muiden säännösten piiriin kuuluvia tapauksia.

2. Kun keskusvastapuoli on asetettu konkurssiin tai pakolliseen selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kolmansia osapuolia, voidaan ilmaista siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä, jos se on tarpeen menettelyn toteuttamiseksi.
3. Tämän asetuksen nojalla luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, EAMV:lla, elimillä sekä muilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamiaan tietoja ainoastaan velvollisuuksiensa hoitamiseen, kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtäviensä

hoitamiseen tai, kun kyseessä ovat muut viranomaiset, elimet taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, sitä tarkoitusta varten, johon kyseisiä tietoja niille toimitettiin ja/tai kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaan liittyvän hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta menettelyä rikosoikeuden piiriin kuuluvien tapausten osalta. Tiedot vastaanottava viranomainen saa kuitenkin käyttää niitä muihinkin tarkoituksiin tiedot antavan EAMV:n, toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen, elimen tai henkilön suostumuksella.

4. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Salassapitovelvollisuus ei kuitenkaan estä EAMV:sta, toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia keskuspankkeja vaihtamasta tai toimittamasta tämän asetuksen ja muiden sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, eläkerahastoihin, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin (yhteissijoitusyrityksiin), vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin, vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajiin, vakuutusyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin tai markkinoiden ylläpitäjiin sovellettavien säädösten mukaisia taikka muuten tiedot välittäneen toimivaltaisen viranomaisen, muun viranomaisen tai elimen tai luonnollisen tai oikeushenkilön suostumuksella annettuja luottamuksellisia tietoja.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohta eivät estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti luottamuksellisia tietoja, joita ei ole saatu toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

21 artikla

Tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle ja toisilleen tiedot, joita ne tarvitsevat voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.
2. Toimivaltaiset viranomaiset ja muut elimet taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka vastaanottavat luottamuksellisia tietoja hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, saavat käyttää niitä ainoastaan hoitaessaan tehtäviään.
3. EAMV:n on toimitettava keskusvastapuolten valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille luottamukselliset tiedot, jotka ovat olennaisia niiden tehtävien suorittamisen kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten ja muiden asianomaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tiedot, joita nämä tarvitsevat tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot EKPJ:n keskuspankeille, jos ne ovat kyseisten pankkien tehtävien hoitamisen kannalta olennaisia.

22 artikla

Hätätilanteet

Toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen on ilmoitettava EAMV:lle, kollegiolle ja muille asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä keskusvastapuoleen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla kielteinen

vaikutus markkinoiden likviditeettiin ja rahoitusjärjestelmän vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon keskusvastapuoli tai jokin sen selvitysosapuolista on sijoittautunut.

4 luku

Suhteet kolmansiin maihin

23 artikla

Kolmannet maat

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli voi tarjota selvityspalveluja unioniin sijoittautuneille yhteisöille vain, jos EAMV on tunnustanut kyseisen keskusvastapuolen.
2. EAMV:n on tunnustettava kolmannesta maasta oleva keskusvastapuoli, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) komissio on antanut 3 kohdan mukaisen päätöksen;
 - b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa ja on siellä tehokkaan valvonnan alaisena;
 - c) yhteistyöjärjestelyt on vahvistettu 4 kohdan mukaisesti.
3. Komissio voi antaa 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, ja että kyseiset keskusvastapuolet ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisina.
4. EAMV:n on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisten ja valvontakehysten on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin
 - a) EAMV:n ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi;
 - b) valvontatoiminnan koordinoitua koskevat menettelyt.

IV osasto

Keskusvastapuolia koskevat vaatimukset

1 luku

Organisaatiovaatimukset

24 artikla

Yleiset säännökset

1. Keskusvastapuolella on oltava toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä tehokkaat menettelyt sellaisten riskien tunnistamista, hallitsemista, valvomista ja raportointia varten, joille se on tai saattaa olla alttiina, ja riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.
2. Keskusvastapuolen on omaksuttava toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat riittävän tehokkaita varmistamaan, että tätä asetusta noudatetaan ja että myös sen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.
3. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä organisaatorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.
4. Keskusvastapuolen on pidettävä riskienhallintaan ja muuhun toimintaansa liittyvät raportointisuhteet selvästi toisistaan erillään.
5. Keskusvastapuolen on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla edistetään järkevää ja tehokasta riskienhallintaa ja joka eikä houkuttele riskienhallinnan tason alentamiseen, sekä toteutettava ja ylläpidettävä tällaista politiikkaa.
6. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä tietotekniikkajärjestelmiä, jotka ovat tarjottavien palvelujen ja harjoitettavan toiminnan monimutkaisuuden, moninaisuuden ja tyypin kannalta tarkoituksenmukaisia, jotta varmistetaan korkea turvallisuustaso sekä säilytettävien tietojen eheys ja luottamuksellisuus.
7. Keskusvastapuolen on julkistettava päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelynsä sekä kyseistä keskusvastapuolta koskevat säännöt.
8. Keskusvastapuolen on oltava usein riippumattomien tilintarkastusten kohteena. Tilintarkastusten tulokset on ilmoitettava hallitukselle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.
9. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään 1–8 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen vähimmäissisältö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

25 artikla

Ylempi johto ja hallitus

1. Ylemmän johdon on oltava riittävän hyvämaineinen ja kokenut keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.
2. Keskusvastapuolella on oltava hallitus, jonka jäsenistä vähintään yksi kolmannes, mutta vähintään kaksi on riippumattomia. Hallituksen riippumattomille ja muille toimivaan johtoon kuulumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa keskusvastapuolen liiketoiminnan tulokseen.

Hallituksen jäsenten, sen riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävän hyvämaineisia, ja heillä on oltava riittävästi kokemusta finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja selvityspalveluista.

3. Keskusvastapuolen on määritettävä hallituksen tehtävät ja vastualueet selkeästi ja annettava hallituksen kokousten pöytäkirjat toimivaltaisen viranomaisen saataville.

26 artikla

Riskinarviointikomitea

1. Keskusvastapuolen on perustettava riskinarviointikomitea, joka koostuu sen selvitysosapuolten edustajista ja hallituksen riippumattomista jäsenistä. Riskinarviointikomitea voi pyytää keskusvastapuolen työntekijöitä osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta. Riskinarviointikomitean antamien neuvojen on oltava riippumattomia keskusvastapuolen johdon suorasta vaikutuksesta.
2. Keskusvastapuolen on selkeästi määritettävä riskinarviointikomitean toimeksianto, päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan komitean riippumattomuus, sekä toimintamenettelyt ja jäsenten hyväksymisvaatimukset ja valintamenettely. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen on oltava julkisia, ja niissä on vahvistettava ainakin, että riskinarviointikomiteaa johtaa hallituksen riippumaton jäsen ja että se raportoi suoraan hallitukselle ja pitää säännöllisesti kokouksia.
3. Riskinarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksulaiminlyöntiä koskevista menettelyistä, selvitysosapuolten hyväksymisvaatimuksista tai uusien rahoitusvälinelajien selvittämisestä. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten tai hätätilanteissa.
4. Riskinarviointikomitean jäseniä sitoo salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta asianmukaisten tietojen saantiin. Jos

riskinarviointikomitean puheenjohtaja toteaa, että jollakin jäsenellä on tai voi olla eturistiriita tietyssä asiassa, kyseinen jäsenen ei saa äänestää siitä asiasta.

5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja.
6. Keskusvastapuolen on sallittava, että selvitysosapuolten asiakkaat ovat riskinarviointikomitean jäseniä, tai sen on vaihtoehtoisesti otettava käyttöön asianmukaiset kuulemismenettelyt, joilla varmistetaan, että selvitysosapuolten asiakkaiden edut ovat asianmukaisesti edustettuina.

27 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot suoritetuista palveluista ja harjoitetusta toiminnasta vähintään kymmenen vuoden ajan, jotta toimivaltainen viranomainen voi valvoa tämän asetuksen vaatimusten noudattamista.
2. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot käsittelemistään sopimuksista vähintään kymmenen vuoden ajan kyseisten sopimusten päättymisestä. Tietojen perusteella on ainakin voitava todeta transaktion alkuperäiset ehdot ennen kyseisen keskusvastapuolen tekemää selvitystä.
3. Keskusvastapuolen on pyynnöstä annettava toimivaltaisen viranomaisen ja EAMV:n saataville kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut aineistot ja tiedot sekä selvitettyjen sopimusten positioita koskevat tiedot riippumatta kauppapaikasta, jossa transaktiot on toteutettu.
4. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin 1 ja 2 kohdan mukaisesti säilytettävät aineistot ja tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

5. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 2 kohtaa sovelletaan yhdenmukaisesti, komissiolle siirretään valta vahvistaa, missä muodossa aineistot ja tiedot säilytetään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

28 artikla

Määräosuuksia omistavat osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää keskusvastapuolelle toimilupaa ennen kuin sille on ilmoitettu osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevat luonnolliset tai

oikeushenkilöt, joilla on määräosuus keskusvastapuolella, sekä näiden määräosuuksien suuruudet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä keskusvastapuolelta toimilupa, jos se ei ole vakuuttunut niiden osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, joilla on määräoikeus keskusvastapuolella, ottaen huomioon tarve varmistaa keskusvastapuolen järkevä ja vakaa hoito.
3. Jos keskusvastapuolen ja muun luonnollisen tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltainen viranomainen voi myöntää toimiluvan vain, jos nämä sidokset eivät estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaikutusvalta todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos keskusvastapuoleen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

29 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista johdon vaihdoksista ja annettava sille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, ovatko hallituksen jäsenet riittävän hyvämaineisia ja onko heillä riittävästi kokemusta.

Jos hallituksen jäsenen käytös todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, mukaan luettuna kyseisen jäsenen erottaminen hallituksesta.

2. Luonnollisen tai oikeushenkilön taikka yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden keskusvastapuolella tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan keskusvastapuolella siten, että hankkijan osuus äänistä tai osakepääomasta on vähintään 10, 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että keskusvastapuolesta tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen keskusvastapuolen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, jossa ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla suunnitellun osuuden suuruuden ja antaen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset tiedot.

Luonnollisen tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan keskusvastapuolella, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle mainiten samalla suunnitellun omistusosuuden suuruuden. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös päätöksestään vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeudesta tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai siten, että keskusvastapuoli lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjälle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisella viranomaisella on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen edellytetään 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 30 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjälle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa arviointijakson aikana ja viimeistään sen viidentenäksymmenentenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso on keskeytettävä niiden päivien väliseksi ajaksi, jolloin toimivaltainen viranomainen pyytää tietoja ja jolloin hankkijaehdokkaas ne toimittaa. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään kolmeksi kymmeneksi työpäiväksi, jos hankkijaehdokkaas tai myyjä on

- a) sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai sitä säännellään unionin ulkopuolella;
- b) luonnollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole tämän asetuksen tai direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 92/49/ETY, 2002/83/EY, 2003/41/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY, 2006/48/EY, 2009/65/EY tai 2010/.../EU (vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat) mukaisen valvonnan alainen.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioinnin tehtyään päättää vastustaa ehdotettua hankintaa, sen on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista voidaan julkistaa hankkijaehdokkaan pyynnöstä. Jäsenvaltio voi kuitenkin antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan julkistaa perustelut ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.
6. Jos toimivaltainen viranomainen ei arviointijakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.
7. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaikaa.
8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa säädetty, sen osalta, miten toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan äänioikeuksien tai pääoman suorista tai epäsuorista hankinnoista tai miten toimivaltainen viranomainen ne hyväksyy.

1. Arvioidessaan 29 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusta ja 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on ehdotetun hankinnan kohteena olevan keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi otettava huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus keskusvastapuoleen sekä arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys kaikilla seuraavilla perusteilla:
 - a) hankkijaehdokkaan maine ja taloudellinen vakaus;
 - b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan keskusvastapuolen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan vuoksi;
 - c) keskusvastapuolen kyky noudattaa tämän asetuksen säännöksiä ja jatkaa niiden noudattamista;
 - d) sen seikan arviointi, onko uskottavia syitä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään, pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY³⁶ 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

Arvioidessaan hankkijaehdokkaan taloudellista vakautta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota sen liiketoiminnan tyyppiin, jota hankinnan kohteena olevassa keskusvastapuolella harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa.

Arvioidessaan keskusvastapuolen kykyä noudattaa tätä asetusta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko ryhmällä, jonka osa keskusvastapuolesta tulee, sellainen rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten kesken ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos siihen on uskottavat syyt 1 kohdassa säädetyillä perusteilla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.
3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehdotuksia sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.
4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnissa.

³⁶ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

5. Sen estämättä, mitä 29 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaista syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu kaksi tai useampia ehdotuksia, jotka koskevat määräosuuden hankkimista samasta keskusvastapuolesta tai samassa keskusvastapuolella olevan määräosuuden lisäämistä.
6. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan työskenneltävä tiiviisti toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on
 - a) luottolaitos, henkivakuutusyrittäjä, vahinkovakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä, sijoituspalveluyrittäjä, markkinatoimija, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjä, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiö tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;
 - b) sellaisen luottolaitoksen, henkivakuutusyrittäjän, vahinkovakuutusyrittäjän, jälleenvakuutusyrittäjän, sijoituspalveluyrittäjän, markkinatoimijan, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjän, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiön tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan emoyritys, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;
 - c) luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, henkivakuutusyrittäjässä, vahinkovakuutusyrittäjässä, jälleenvakuutusyrittäjässä, sijoituspalveluyrittäjässä, markkinatoimijassa, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjässä, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiössä tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajassa, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja omaaloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle keskusvastapuolelle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

31 artikla **Eturistiriidat**

1. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen eturistiriidat, joita on kyseisen keskusvastapuolen, mukaan luettuina sen johto, työntekijät tai muut heihin määräysvallan tai läheisten sidosten vuoksi suoraan tai epäsuorasti yhteydessä olevat henkilöt, ja sen selvitysosapuolten tai niiden asiakkaiden tai näiden välillä. Sen on pidettävä yllä riitojenratkaisumenettelyjä ja sovellettava niitä aina, kun mahdollisia eturistiriitoja esiintyy.
2. Jos keskusvastapuolen soveltamilla organisaatio- ja hallintojärjestelyillä, joilla eturistiriitoja pyritään hallitsemaan, ei pystytä riittävällä tavalla varmistamaan, että selvitysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuvat riskit vältetään, kyseisen keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava selvitysosapuolelle eturistiriitojen yleinen luonne tai lähteet ennen kuin se hyväksyy tältä uusia transaktioita. Jos keskusvastapuoli ei tunne asiakasta, sen on ilmoitettava asiasta sille selvitysosapuolelle, jonka asiakkaasta on kyse.

3. Jos keskusvastapuoli on emoyritys tai tytäryritys, kirjallisissa järjestelyissä on otettava huomioon myös kaikki sellaiset olosuhteet, joista keskusvastapuoli on tai sen pitäisi olla tietoinen ja jotka voivat johtaa eturistiriitoihin muiden sellaisten yritysten rakenteen ja liiketoiminnan vuoksi, joiden kanssa sillä on emoyritys- tai tytäryrityssuhde.
4. Edellä 1 kohdan mukaisissa kirjallisissa järjestelyissä on eriteltävä
 - a) olosuhteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa eturistiriidan, johon liittyy yhden tai useamman selvitysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuva merkittävä riski;
 - b) tällaisten eturistiriitojen hallitsemiseksi noudatettavat menettelyt ja toteutettavat toimenpiteet.
5. Keskusvastapuolen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan. Mikään muu luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde keskusvastapuolen kanssa, ei saa käyttää keskusvastapuolen säilyttämiä arkaluonteisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

32 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa keskusvastapuolen toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Tällaisen suunnitelman on mahdollistettava ainakin kaikkien transaktioiden elvyttäminen häiriön aikana, jotta keskusvastapuoli voi jatkaa luotettavasti toimintaansa ja tehdä selvityksen määräaikaan mennessä.
2. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin toiminnan jatkuvuussuunnitelman vähimmäissisältö sekä palvelujen vähimmäistaso, joka on taattava palautumissuunnitelmalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

33 artikla

Ulkoistaminen

1. Jos keskusvastapuoli ulkoistaa operatiivisia toimintoja, palveluja tai toimia, se on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisestä, ja sen on aina täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) ulkoistaminen ei johda keskusvastapuolen vastuun siirtämiseen;

- b) keskusvastapuolen suhde selvitysosapuoliinsa ja sen velvollisuudet niitä kohtaan eivät muutu;
 - c) keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset eivät tosiasiallisesti muutu;
 - d) ulkoistaminen ei estä valvontatehtävien hoitamista;
 - e) ulkoistaminen ei johda siihen, että keskusvastapuoli jää ilman järjestelmiä ja tarkastuksia, joita se tarvitsee itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi;
 - f) keskusvastapuolella säilyy asiantuntemus, jota tarvitaan tarjottavien palvelujen sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja omien varojen riittävyyden arvioimisessa, ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa, ja se valvoo kyseisiä toimintoja ja hallitsee kyseisiä riskejä jatkuvasti;
 - g) keskusvastapuolella on suora pääsy ulkoistettuja toimintoja koskeviin olennaisiin tietoihin;
 - h) palveluntarjoaja tekee toimivaltaisen viranomaisen kanssa ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä;
 - i) palveluntarjoaja suojaa keskusvastapuolta, sen selvitysosapuolia ja asiakkaita koskevat arkaluonteiset ja luottamukselliset tiedot.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että keskusvastapuoli selkeästi määrittää ja osoittaa omat oikeutensa ja velvollisuutensa sekä palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet kirjallisessa sopimuksessa.
3. Keskusvastapuolen on annettava pyynnöstä saataville kaikki tiedot, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee voidakseen arvioida, noudatetaanko ulkoistetuissa toimissa tämän asetuksen vaatimuksia.

2 luku

Liiketoiminnan harjoittamista koskevat säännöt

34 artikla

Yleiset säännökset

1. Tarjotessaan palveluja selvitysosapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille keskusvastapuolen on toimittava tasapuolisesti ja ammattimaisesti selvitysosapuolten ja asiakkaiden etujen ja järkevän riskienhallinnan mukaisesti.
2. Keskusvastapuolella on oltava selkeät säännöt valitusten käsittelyä varten.

35 artikla
Osallistumisvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on vahvistettava selvitysosapuolia varten osallistumisluokat ja osallistumisvaatimukset. Osallistumisvaatimusten on oltava syrjimättömiä, selkeitä ja objektiivisia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoleen osallistuminen on oikeudenmukaista ja avointa ja että selvitysosapuolilla on riittävästi rahoitusvaroja ja toimintakapasiteettia täyttääkseen keskusvastapuoleen osallistumisesta johtuvat velvollisuudet. Osallistumista rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan keskusvastapuoleen kohdistuvaa riskiä.
2. Keskusvastapuolen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan jatkuvasti, ja arvioinnin kannalta olennaisten tietojen on oltava oikea-aikaisesti sen saatavilla. Keskusvastapuolen on tehtävä vähintään kerran vuodessa perusteellinen selvitys siitä, noudattavatko sen selvitysosapuolet tämän artiklan säännöksiä.
3. Selvitysosapuolilla, jotka selvittävät kauppvoja asiakkaidensa puolesta, on oltava tähän toimintaan tarvittavat ylimääräiset rahoitusvarat ja toimintakapasiteetti. Selvitysosapuolten on pyynnöstä ilmoitettava keskusvastapuolelle vaatimuksista ja järjestelyistä, joita ne soveltavat antaakseen asiakkailleen mahdollisuuden käyttää keskusvastapuolen palveluja.
4. Keskusvastapuolella on oltava objektiiviset ja avoimet menettelyt sellaisten selvitysosapuolten osallistumisen keskeyttämistä ja asianmukaista poistumista varten, jotka eivät enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.
5. Keskusvastapuoli voi kieltää sellaisten selvitysosapuolten osallistumisen, jotka täyttävät 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset, ainoastaan, jos kiello perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti ja se perustuu kattavaan riskianalyyysiin.
6. Keskusvastapuoli voi asettaa selvitysosapuolille lisävelvoitteita, esimerkiksi velvoittaa ne osallistumaan maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen position huutokauppoihin. Lisävelvoitteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen selvitysosapuolen aiheuttamaan riskiin, eikä niillä saa rajoittaa osallistumista koskemaan tiettyjen luokkien selvitysosapuolia.

36 artikla
Avoimuus

1. Keskusvastapuolen on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava yksittäisten palvelujen ja erikseen suoritettavien toimintojen hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä näiden vähennysten hyödyntämisedellytykset. Sen on annettava selvitysosapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille mahdollisuus käyttää erikseen erityispalveluja.
2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava selvitysosapuolille ja asiakkaille, mitä riskejä liittyy sen tarjoamiin palveluihin.
3. Keskusvastapuolen on julkistettava hintatiedot, joiden perusteella lasketaan sen selvitysosapuoliin liittyvät riskit päivän lopussa, sekä selvitettyjen transaktioiden määrät kunkin rahoitusvälinelajin osalta.

37 artikla
Erottelu ja siirrettävyys

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä tunnistaa ja erottaa yhden selvitysosapuolen omaisuuserät ja positiot toisen selvitysosapuolen omaisuuseristä ja positioista sekä omista omaisuuseristään.
2. Keskusvastapuolen on edellytettävä, että kukin selvitysosapuoli erittelee ja erottaa keskusvastapuolen ylläpitämässä tileissä omat omaisuuseränsä ja positionsa asiakkaidensa omaisuuseristä ja positioista. Keskusvastapuolen on annettava asiakkaille mahdollisuus erotella omaisuuseränsä ja positionsa tarkemmin. Sen on julkistettava, mitä riskejä ja kustannuksia liittyy eritasoihin erotteluihin.
3. Keskusvastapuolen on sen mukaan, minkä tasoisen erottelun asiakas on valinnut, varmistettava, että se pystyy ennalta määritellyn toimet käynnistävän tapahtuman toteutuessa siirtämään pyynnöstä ilman selvitysosapuolen suostumusta sen omaisuuserät ja positiot toiselle selvitysosapuolelle ennalta määritellyn siirtoajan kuluessa. Kyseinen toinen selvitysosapuoli on velvoitettu vain siinä tapauksessa, että se on tehnyt tätä varten sopimuksen.
4. Edellyttäen, että asiakas ei ole altis sen selvitysosapuolen maksulaiminlyönnille, jonka välityksellä se osallistuu keskusvastapuoleen, tai muiden asiakkaiden maksulaiminlyönnille, sovelletaan direktiivin 2006/48/EY liitteessä III olevan 2 osan 6 kohtaa.
5. Edellä 1 ja 4 kohdassa vahvistetut vaatimukset ovat ensisijaisia suhteessa niiden kanssa ristiriidassa oleviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka estävät osapuolia noudattamasta kyseisiä vaatimuksia.

3 luku
Vakavaraisuusvaatimukset

38 artikla
Riskienhallinta

Keskusvastapuolen on lähes reaaliaikaisesti mitattava ja arvioitava kuhunkin selvitysosapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään ja tarvittaessa sellaiseen toiseen keskusvastapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään, jonka kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimuksen. Keskusvastapuolen on voitava päästä nopeasti ja syrjimättömästi olennaisiin hintatietolähteisiin, jotta se voi tehokkaasti mitata riskejään.

39 artikla
Marginaalivaatimukset

1. Keskusvastapuolen on määrättävä, vaadittava ja kerättävä marginaaleja, jotta se voi rajoittaa selvitysosapuolistaan ja tarvittaessa sellaisista keskusvastapuolista johtuvia luottoriskejään, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimukset. Marginaalien on oltava riittäviä kattamaan mahdolliset riskit, joita keskusvastapuoli arvioi esiintyvän kyseisten positioden

realisointiin saakka. Niiden on oltava riittäviä kattamaan asianmukaisella aikahorisontilla tappiot, joita aiheuttaa vähintään 99 prosenttia riskimuutoksista, ja niiden avulla on varmistettava, että keskusvastapuoli kattaa vakuuksilla ainakin päiväkohtaisesti kaikkiin selvitysosapuoliinsa liittyvät riskinsä ja tarvittaessa sellaisiin keskusvastapuoliin liittyvät riskit, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimukset.

2. Marginaalivaatimuksia asettaessaan keskusvastapuolen on käytettävä malleja ja parametreja, jotka kuvaavat selvitettävien tuotteiden riskiominaisuuksia ja joissa otetaan huomioon marginaalien keräämisten aikaväli, markkinoiden likviditeetti sekä muutosten mahdollisuus transaktion aikana. Toimivaltainen viranomainen validoi kyseiset mallit ja parametrit, ja 15 artiklassa tarkoitettu kollegio antaa niistä yhteisen lausunnon.
3. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä marginaalit päivän sisäisesti ainakin silloin, kun ylitetään ennalta määritellyt kynnyksarvot.
4. Keskusvastapuolen on eroteltava yksittäisten selvitysosapuolten asettamat marginaalit ja tarvittaessa sellaisten keskusvastapuolten asettamat marginaalit, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimukset, sekä varmistettava, että asetetut marginaalit suojataan muiden selvitysosapuolten ja sen laitoksen maksulaiminlyönniltä, johon ne on talletettu, tai keskusvastapuolen omalta maksulaiminlyönniltä ja sen muilta mahdollisilta tappioilta.
5. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset prosenttimäärät ja aikahorisontti eri rahoitusvälinelajeja varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

40 artikla

Maksulaiminlyöntirahasto

1. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä maksulaiminlyöntirahastoa kattaakseen tappiot, jotka johtuvat yhden tai useamman selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä, mukaan luettuna maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen niitä vastaan.
2. Keskusvastapuolen on vahvistettava maksulaiminlyöntirahastoon maksettavien osuuksien vähimmäissuuruus sekä yksittäisten selvitysosapuolten osuuksien laskentaperusteet. Maksulaiminlyöntirahastoon maksettavat osuudet on suhteutettava kunkin selvitysosapuolen riskiin sen varmistamiseksi, että kyseiset osuudet antavat ainakin keskusvastapuolelle mahdollisuuden kestää sen selvitysosapuolen maksulaiminlyönnin, johon liittyy sen kannalta suurimmat riskit, tai toiseksi ja kolmanneksi suurimman selvitysosapuolen maksulaiminlyönnin, jos niihin liittyvien riskien summa on suurempi.
3. Keskusvastapuoli voi perustaa useamman kuin yhden maksulaiminlyöntirahaston eri rahoitusvälinelajeja varten, joita se selvittää.

Muut riskienhallintamenetelmät

1. Keskusvastapuolella on oltava käytettävissään 12 artiklassa vaaditun pääoman lisäksi riittävästi rahoitusvaroja kattamaan mahdolliset tappiot, jotka ylittävät marginaalivaatimuksilla ja maksulaiminlyöntirahastolla katettavat tappiot. Tällaisia varoja voivat olla selvitysosapuolten tai muiden osapuolten perustamat muut selvitysrahastot, tappionjakamisjärjestelyt, vakuutusjärjestelyt, keskusvastapuolen omat varat, emoyrityksen antamat takaukset tai vastaavat järjestelyt. Varojen on oltava vapaasti keskusvastapuolen käytettävissä, eikä niitä saa käyttää toimintatappioiden kattamiseen.
2. Keskusvastapuolen on kehitettävä skenaarioita, jotka pohjautuvat äärimmäisiin mutta mahdollisiin markkinaolosuhteisiin, joissa otetaan huomioon myös sellaiset ajanjaksot, jolloin volatilitteetti on ollut kaikkein suurinta niillä markkinoilla, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan. Keskusvastapuolen on aina kyettävä kestämään 40 artiklassa tarkoitetun maksulaiminlyöntirahaston ja 1 kohdassa tarkoitettujen muiden rahoitusvarojen avulla niiden kahden selvitysosapuolten maksulaiminlyönnin, joihin liittyy sen kannalta suurimmat riskit, sekä rahoitusvarojen äkilliset myynnit ja markkinoiden likviditeetin nopea väheneminen.
3. Keskusvastapuolen on hankittava tarvittavat luottolimiitit tai vastaavat järjestelyt kattaakseen likviditeettitarpeensa sellaisissa tapauksissa, joissa sen käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät ole heti saatavilla. Kukin selvitysosapuoli, sen emoyritys tai tytäryritys saa tarjota enintään 25 prosenttia keskusvastapuolen tarvitsemista luottolimiiteistä.
4. Keskusvastapuoli voi vaatia selvitysosapuolia, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, antamaan lisävaroja toisen selvitysosapuolen laiminlyötyä maksunsa. Keskusvastapuolen selvitysosapuolilla on oltava rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan.
5. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin 2 kohdassa tarkoitetut äärimmäiset olosuhteet, jotka keskusvastapuolen tulee kestää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Laiminlyöntitapauksissa noudettava menettely

1. Keskusvastapuolen on käytettävä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asettamat marginaalit ennen kuin tappioiden kattamiseen käytetään muita rahoitusvaroja.
2. Jos maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asettamat marginaalit eivät riitä kattamaan keskusvastapuolelle aiheutuneita tappioita, keskusvastapuolen on käytettävä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen maksulaiminlyöntirahastoon maksamaa osuutta näiden tappioiden kattamiseen.

3. Keskusvastapuolen on käytettävä osuuksia, jotka selvitysosapuolet, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, ovat maksaneet maksulaiminlyöntirahastoon, sekä muita niiden maksamia osuuksia vasta sen jälkeen, kun se on käyttänyt maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen osuudet ja tarvittaessa 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut omat varansa.
4. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten selvitysosapuolten asettamia marginaaleja, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, kattamaan toisen selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä johtuvia tappioita.

43 artikla

Vakuusvaatimukset

1. Keskusvastapuoli saa hyväksyä ainoastaan erittäin likvidejä vakuuksia, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski, kattamaan selvitysosapuoliinsa liittyvät riskit. Sen on sovellettava omaisuuserien arvoihin asianmukaisia aliarvostuksia, joissa otetaan huomioon omaisuuserien arvon mahdollinen aleneminen niiden viimeisimmän arvонkorotuksen ja sen ajankohdan välillä, jolloin niiden realisointi kohtuullisen todennäköisesti tapahtuu. Sen on otettava huomioon markkinatoimijan maksulaiminlyönnin jälkeinen likviditeetiriski sekä tiettyihin omaisuuseriin liittyvä keskittymäriski, jotka voivat vaikuttaa riittävien vakuuksien ja asianmukaisten aliarvostusten määrittämiseen.
2. Keskusvastapuoli voi tarvittaessa, jos se noudattaa riittävää varovaisuutta, hyväksyä johdannaisopimuksen tai rahoitusvälineen kohde-etuuden, josta kyseisen keskusvastapuolen vastuu johtuu, vakuudeksi, jolla sen marginaalivaatimukset katetaan.
3. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin, minkä tyyppisiä vakuuksia pidetään erittäin likvideinä, sekä 1 kohdassa tarkoitetut aliarvostukset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava EKPJ:ää ja EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

44 artikla

Sijoituspolitiikka

1. Keskusvastapuoli saa sijoittaa rahoitusvaransa ainoastaan erittäin likvideihin rahoitusvälineisiin, joihin liittyy minimaalinen markkina- ja luottoriski. Sijoitukset on voitava realisoida nopeasti sillä tavoin, että kielteiset hintavaikutukset ovat minimiaalisia.
2. Marginaaleiksi asetetut rahoitusvälineet on talletettava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien ylläpitäjien huostaan, jotka varmistavat syrjimättömän pääsyn keskusvastapuolille sekä täyden suojan kyseisille rahoitusvälineille. Rahoitusvälineiden on tarvittaessa oltava nopeasti keskusvastapuolen saatavilla.

3. Keskusvastapuoli ei saa sijoittaa pääomaansa tai 39, 40 ja 41 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten perusteella saatuja summia omiin arvopapereihinsa tai emo- tai tytäryrityksensä arvopapereihin.
4. Keskusvastapuolen on sijoituspäätöstä tehdessään otettava huomioon yksittäisiin velallisiin liittyvien luottoriskien kokonaismäärä ja varmistettava, että sen mihin tahansa yksittäiseen velalliseen liittyvä kokonaisriski pysyy hyväksyttävien keskittymärajojen sisäpuolella.
5. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin 1 kohdassa tarkoitettut erittäin likvidit rahoitusvälineet sekä 4 kohdassa tarkoitettut keskittymärajat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

45 artikla

Maksulaiminlyöntiä koskevat menettelyt

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössään menettelyt, joita noudatetaan, kun selvitysosapuoli ei noudata 35 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia keskusvastapuolen asettamassa määräajassa eikä sen vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Keskusvastapuolen on kuvattava menettelyt, joita noudatetaan silloin, kun keskusvastapuoli ei ole selvitysosapuolen maksukyvyttömyyden toteaja.
2. Keskusvastapuolen on toteutettava viipymättä toimia rajoittaakseen maksulaiminlyönneistä johtuvat tappiot ja likviditeettipaineet, ja sen on varmistettava, että selvitysosapuolen positioden sulkeminen ei häiritse sen toimintaa tai altista selvitysosapuolia, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, tappioille, joita ne eivät voi ennakoida tai hallita.
3. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on heti ilmoitettava siitä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jos keskusvastapuoli katsoo, että selvitysosapuoli ei kykene täyttämään tulevia velvoitteitaan, ja kun keskusvastapuoli aikoo julistaa sen maksukyvyttömäksi.
4. Keskusvastapuolen on huolehdittava siitä, että sen maksulaiminlyöntiä koskevat menettelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia. Sen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistaa, että sillä on oikeudelliset valtuudet realisoida maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen positiot ja siirtää tai realisoida maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asiakkaan positiot.

46 artikla

Mallien uudelleentarkastelu, stressitestausta ja toteumatestaus

1. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen malleja ja parametreja, jotka on otettu käyttöön sen marginaalivaatimusten, maksulaiminlyöntirahastoon maksettavien osuuksien, vakuusvaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Sen on

testattava malleja usein toistettavilla tiukoilla stressitesteillä arvioidakseen niiden kestävyyttä äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, ja sen on tehtävä toteumatestejä arvioidakseen käytettyjen menetelmien luotettavuutta. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle testien tuloksista ja annettava kyseisen viranomaisen validoida mallit ja parametrit ennen kuin se tekee niihin muutoksia.

2. Keskusvastapuolen on säännöllisesti testattava maksulaiminlyöntiä koskevien menettelyjensä keskeisiä näkökohtia ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki selvitysosapuolet ymmärtävät kyseiset menettelyt ja että ne ovat tehneet asianmukaiset järjestelyt voidakseen reagoida maksulaiminlyöntitapaukseen.
3. Keskusvastapuolen on julkistettava keskeiset tiedot riskienhallintamallistaan sekä oletukset, jotka on tehty 1 kohdassa tarkoitettujen stressitestien suorittamiseksi.
4. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin
 - a) niiden testien tyyppi, joita käytetään eri rahoitusvälinelajien ja erityyppisten sijoitussalkkujen testaukseen;
 - b) selvitysosapuolten tai muiden osapuolten osallistuminen testeihin;
 - c) testien toistumistiheys;
 - d) testien aikahorisontit;
 - e) 3 kohdassa tarkoitettut keskeiset tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV toimittaa EPV:ta kuultuaan kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

47 artikla **Suoritus**

1. Keskusvastapuolen on käytettävä keskuspankkirahaa transaktioidensa suorittamiseen, jos sitä on saatavilla. Jos keskuspankkirahaa ei ole saatavilla, on toteutettava toimia, joilla luotto- ja likviditeettiriskejä rajoitetaan voimakkaasti.
2. Keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava rahoitusvälineiden toimittamiseen liittyvät velvollisuutensa, muun muassa se, onko se velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineen tai korvaako se osallistujille toimituksen yhteydessä syntyneet tappiot.
3. Jos keskusvastapuoli on velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineitä, sen on eliminointava pääomariski noudattamalla toimitus maksua vastaan -periaatetta mahdollisimman pitkälle.

V OSASTO

Yhteentoimivuussopimukset

48 artikla

Yhteentoimivuussopimukset

1. Keskusvastapuoli voi tehdä yhteentoimivuussopimuksen toisen keskusvastapuolen kanssa, jos 49 ja 50 artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät.
2. Kun keskusvastapuoli tekee yhteentoimivuussopimusta toisen keskusvastapuolen kanssa palvelujen tarjoamiseksi tietylle kauppapaikalle, sillä on oltava syrjimätön oikeus saada tiedot, joita se tarvitsee kyseiseltä kauppapaikalta saamiensa tehtävien suorittamiseen, sekä syrjimätön pääsy asianomaiseen selvitysjärjestelmään.
3. Yhteentoimivuussopimuksen tekemistä tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun tietovirtaan tai selvitysjärjestelmään pääsemistä saa rajoittaa suoraan tai välillisesti ainoastaan kyseisestä sopimuksesta tai pääsystä johtuvan riskin hallitsemiseksi.

49 artikla

Riskienhallinta

1. Keskusvastapuolten, jotka tekevät yhteentoimivuussopimuksen, on
 - a) otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla voidaan tehokkaasti tunnistaa, valvoa ja hallita kyseisestä sopimuksesta aiheutuvia lisäriskejä, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa oikea-aikaisesti;
 - b) sovittava kunkin keskusvastapuolen oikeuksista ja velvollisuuksista, myös niiden suhteeseen sovellettavasta laista;
 - c) tunnistettava luotto- ja likviditeettiriskit, valvottava niitä ja hallittava niitä tehokkaasti, jotta yhden keskusvastapuolen selvitysosapuolen maksulaiminlyönti ei vaikuta yhteentoimivaan keskusvastapuoleen;
 - d) tunnistettava keskinäiset sidossuhteet ja korrelaatiot, jotka voivat aiheutua yhteentoimivuussopimuksesta ja vaikuttaa luotto- ja likviditeettiriskeihin selvitysosapuolten keskittymisen vuoksi sekä vaikuttaa yhdistettyihin rahoitusvaroihin.

Edellä b alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on tarvittaessa käytettävä direktiivin 98/26/EY mukaisesti samoja sääntöjä, jotka koskevat ajankohtaa, jolloin siirtomääräykset tulevat niiden omiin järjestelmiin, sekä peruutusajankohtaa.

Edellä c alakohtaa sovellettaessa sopimuksen ehdoissa on kuvattava menettely, jolla hallitaan maksulaiminlyönnin seurauksia, jos yksi keskusvastapuolista, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuussopimus, laiminlyö maksunsa.

Edellä d alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on valvottava tiukasti selvitysosapuolten vastuuden edelleenpanttausta sopimuksen puitteissa, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset sen sallivat. Sopimuksissa on kuvattava, miten näitä riskejä käsitellään, jolloin on otettava huomioon riittävä kattavuus sekä leviämisvaaran rajoittamisen tarve.

2. Jos riskienhallintamallit, joita keskusvastapuolet käyttävät kattamaan selvitysosapuoliinsa liittyvän riskinsä sekä keskinäiset riskinsä, ovat erilaiset, keskusvastapuolten on yksilöitävä kyseiset erot, arvioitava niistä mahdollisesti aiheutuvat riskit ja toteutettava toimenpiteitä, mukaan luettuna ylimääräisten rahoitusvarojen varmistaminen, joilla rajoitetaan niiden vaikutuksia yhteentoimivuussopimukseen sekä niiden mahdollisia seurauksia leviämiskeskeisten osalta ja varmistetaan, että kyseiset erot eivät vaikuta keskusvastapuolten kykyyn hallita selvitysosapuolen maksulaiminlyönnin seurauksia.

50 artikla

Yhteentoimivuussopimuksen hyväksyminen

1. Yhteentoimivuussopimukselle on saatava asianomaisten keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntä. Tällöin sovelletaan 13 artiklan mukaista menettelyä.
2. Toimivaltaiset viranomaiset saavat hyväksyä yhteentoimivuussopimuksen vain, jos 49 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät ja tekniset edellytykset, joilla kaupat selvitetään sopimuksen ehtojen mukaisesti, mahdollistavat finanssimarkkinoiden moitteettoman ja asianmukaisen toiminnan eikä sopimus heikennä valvonnan tehokkuutta.
3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 2 kohdan mukaiset vaatimukset eivät täyty, sen on perusteltava riskinarviointinsa kirjallisesti muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille keskusvastapuolille. Lisäksi sen on ilmoitettava asiasta EAMV:lle, jonka on annettava lausunto siitä, ovatko riskinarvioinnit pätevä syy yhteentoimivuussopimuksen epäämiseen. EAMV:n lausunto on annettava kaikkien asianomaisten keskusvastapuolten saataville. Jos EAMV:n arviointi poikkeaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen arvioinnista, kyseisen viranomaisen on harkittava kantaansa uudelleen ottaen huomioon EAMV:n lausunnon.
4. EAMV:n on annettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 asetuksen .../... [EAMV-asetus] 8 artiklan mukaisesti ohjeet ja suositukset, joiden tavoitteena on yhteentoimivuussopimusten yhdenmukainen, tehokas ja toimiva arviointi.

VI osasto

Kauppatietorekisterien rekisteröinti ja valvonta

1 luku

Kauppatietorekisterien rekisteröintiedellytykset ja -menettelyt

51 artikla

Kauppatietorekisterin rekisteröinti

1. EAMV:n on rekisteröitävä kauppatietorekisteri 6 artiklan soveltamiseksi.
2. Tullakseen rekisteröidyksi kauppatietorekisterin on oltava unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja täytettävä VII osaston vaatimukset.
3. Kauppatietorekisterin rekisteröinti on voimassa koko unionin alueella.
4. Rekisteröidyn kauppatietorekisterin on kaikkina aikoina täytettävä alkuperäisen rekisteröinnin edellytykset. Sen on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava EAMV:lle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

52 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Kauppatietorekisterin on tehtävä EAMV:lle rekisteröintihakemus.
2. EAMV:n on kymmenen työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen.

Jos hakemus ei ole täydellinen, EAMV:n on asetettava määräaika, johon mennessä kauppatietorekisterin on toimitettava lisätiedot.

Kun EAMV on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä kauppatietorekisterille.

3. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitetun EAMV:lle tehtävän rekisteröintihakemuksen yksityiskohdat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

4. Sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan yhdenmukaisesti, komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanostandardeja, joissa määritetään EAMV:lle tehtävän rekisteröintihakemuksen muoto.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

53 artikla

Hakemuksen tutkiminen

1. EAMV:n on 40 työpäivän kuluessa 52 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta tutkittava rekisteröintihakemus sen perusteella, täyttääkö kauppatietorekisteri 64–67 artiklan mukaiset vaatimukset, ja annettava kaikilta osin perusteltu rekisteröintipäätös tai rekisteröinnin epäämistä koskeva päätös.
2. EAMV:n 1 kohdan mukaisesti antama päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on annettu.

54 artikla

Päätöksestä ilmoittaminen

1. Kun EAMV on antanut päätöksen rekisteröinnistä, rekisteröinnin epäämisestä tai peruuttamisesta, sen on ilmoitettava asiasta kauppatietorekisterille viiden työpäivän kuluessa ja perusteltava samalla päätöksensä kaikilta osin.
2. EAMV:n on ilmoitettava kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista päätöksistään komissiolle.
3. EAMV:n on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä kauppatietorekistereistä. Luettelo on päivitettävä 5 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

55 artikla

Sakot

1. Komissio voi EAMV:n pyynnöstä määrätä päätöksellä kauppatietorekisterille sakon, jos kauppatietorekisteri on tahallaan tai tuottamuksesta rikkonut tämän asetuksen 63 artiklan 1 kohtaa, 64, 65 ja 66 artiklaa sekä 67 artiklan 1 ja 2 kohtaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen on oltava varoittavia ja oikeasuhteisia rikkomisen luonteeseen, vakavuuteen ja keston sekä kyseisen kauppatietorekisterin taloudelliseen kykyyn nähden. Sakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia kauppatietorekisterin edellisen tilikauden vuosituloista tai vuosittaisesta liikevaihdosta.
3. Jos kauppatietorekisteri on suoraan tai välillisesti saanut määritettävissä olevan taloudellisen hyödyn rikkomisesta, sakon määrän on oltava sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.
4. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään

- a) tarkat perusteet, joilla sakon määrä vahvistetaan;
- b) tutkintamenettelyt, liitännäistoimet ja raportointi sekä päätöksentekomenettelyä koskevat säännöt, mukaan luettuina puolustautumisoikeutta, tiedonsaantioikeutta, oikeusapua ja luottamuksellisuutta koskevat sekä ajalliset säännökset samoin kuin sakkojen määrän vahvistamista ja perimistä koskevat säännöt.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

56 artikla **Uhkasakot**

1. Komissio voi EAMV:n pyynnöstä määrätä päätöksellä uhkasakkoja kauppatietorekisterin palveluksessa oleville, sen puolesta työskenteleville tai siihen sidoksissa oleville henkilöille pakottaakseen nämä
 - a) lopettamaan rikkomisen;
 - b) toimittamaan EAMV:lle sen 61 artiklan 2 kohdan nojalla pyytämät täydelliset ja virheettömät tiedot;
 - c) suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu EAMV:n 61 artiklan 2 kohdan nojalla käynnistämässä tutkimuksessa;
 - d) suostumaan paikalla tehtävään tarkastukseen, jonka EAMV on määrännyt 61 artiklan 2 kohdan nojalla.
2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkojen määrä määrätään kutakin viivästyspäivää kohden. Se saa olla enintään 5 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta, ja se on laskettava kyseisessä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

57 artikla **Asianomaisten kuuleminen**

1. Ennen 55 ja 56 artiklan mukaisen sakkoa tai uhkasakkoa koskevan päätöksen antamista komission on annettava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus esittää huomautuksensa komission niitä vastaan esittämistä väitteistä.

Komissio perustaa päätöksensä yksinomaan niille väitteille, joista asianomaiset henkilöt ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

Henkilöillä on oltava oikeus tutustua komission asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien

suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä komission sisäisiin asiakirjoihin.

58 artikla

Sakkoja ja uhkasakkoja koskevat yhteiset säännökset

1. Komissio julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 55 ja 56 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 55 ja 56 artiklan mukaisesti määrättyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

59 artikla

Muutoksen hakeminen unionin tuomioistuimelta

Unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla komissio on määrännyt sakon tai uhkasakon. Tuomioistuin voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.

60 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. EAMV:n on peruutettava kauppatietorekisterin rekisteröinti seuraavissa tapauksissa:
 - a) kauppatietorekisteri nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut palveluja kuuden edellisen kuukauden aikana;
 - b) kauppatietorekisteri on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;
 - c) kauppatietorekisteri ei enää täytä rekisteröintinsä edellytyksiä;
 - d) kauppatietorekisteri on vakavasti tai toistuvasti rikkonut tämän asetuksen säännöksiä.
2. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kyseisen kauppatietorekisterin tarjoamia palveluja käytetään, katsoo, että jokin 1 kohdan edellytyksistä on täytynyt, se voi pyytää EAMV:ta tutkimaan, täyttyvätkö rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos EAMV päättää olla peruuttamatta kyseisen kauppatietorekisterin rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

61 artikla

Kauppatietorekistereihin kohdistuva valvonta

1. EAMV:n on valvottava 64–67 artiklan soveltamista.
2. EAMV:lla on 51–60 artiklan sekä 62 ja 63 artiklan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi valtuudet
 - a) tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa niistä jäljennös;

- b) vaatia tietoja kaikilta henkilöiltä ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
- c) suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia, myös ilmoittamatta niistä;
- d) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2 luku

Suhteet kolmansiin maihin

62 artikla

Kansainväliset sopimukset

Komissio voi tarvittaessa antaa neuvostolle ehdotuksia sellaisten kansainvälisten sopimusten neuvottelemisesta yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, jotka koskevat kolmansiin maihin sijoittautuneissa kauppatietorekistereissä olevia OTC-johdannais sopimuksia koskevien tietojen keskinäistä saantioikeutta ja vaihtoa, jos kyseiset tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisen kannalta merkityksellisiä.

63 artikla

Vastaavuus ja tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri voi tarjota palveluja ja suorittaa toimintoja unioniin sijoittautuneille yhteisöille 6 artiklan soveltamiseksi vain, jos EAMV on tunnustanut kyseisen kauppatietorekisterin.
2. EAMV:n on tunnustettava kolmannelle maalle oleva kauppatietorekisteri, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kauppatietorekisteri on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa ja on siellä tehokkaan valvonnan alaisena;
 - b) komissio on antanut 3 kohdan mukaisen päätöksen;
 - c) unioni on tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa kansainvälisen sopimuksen 62 artiklan mukaisesti;
 - d) yhteistyöjärjestelyt on vahvistettu 4 kohdan mukaisesti sen varmistamiseksi, että kaikki tarvittavat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti unionin viranomaisten saatavilla.
3. Komissio voi antaa 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisissa ja valvontajärjestelyissä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet kauppatietorekisterit noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, ja että kyseiset kauppatietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia.

4. EAMV:n on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisten ja valvontakehysten on katsottu vastaavan tätä asetusta 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyillä on varmistettava, että kaikki unionin viranomaisten tehtäviensä hoitamiseen tarvitsemat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti niiden saatavilla. Järjestelyissä on määritettävä tarkemmin ainakin
- a) mekanismi, jolla tietoja vaihdetaan EAMV:n, tämän asetuksia mukaisia tehtäviään hoitavien unionin muiden viranomaisten sekä kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kesken;
 - b) valvontatoiminnan koordinointia koskevat menettelyt.

VII osasto

Kauppatietorekistereitä koskevat vaatimukset

64 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Kauppatietorekisterillä on oltava toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, joilla estetään luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen.
2. Kauppatietorekisterin on omaksuttava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, jotka riittävät varmistamaan, että kyseinen kauppatietorekisteri ja myös sen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.
3. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaista organisaatorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.
4. Kauppatietorekisterin ylemmän johdon ja sen hallituksen jäsenten on oltava riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppatietorekisterinärkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.
5. Kauppatietorekisterillä on oltava objektiiviset, syrjimättömät ja julkiset vaatimukset kyseiseen rekisteriin pääsystä ja siihen osallistumisesta. Osallistumista rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan kauppatietorekisterin ylläpitämiin tietoihin kohdistuvaa riskiä.
6. Kauppatietorekisterin on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava yksittäisten palvelujen ja erikseen suoritettavien toimintojen hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä näiden vähennysten hyödyntämisedellytykset. Sen on annettava raportoitvien yhteisöjen käyttää erikseen erityispalveluja. Kauppatietorekisterin veloittamien hintojen ja maksujen on oltava sidoksissa kustannuksiin.

65 artikla
Toimintavarmuus

1. Kauppatietorekisterin on yksilöitävä operatiivisen riskin lähteet ja minimoitava ne kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä. Järjestelmien on oltava luotettavia ja turvallisia, ja niissä on oltava riittävästi kapasiteettia vastaanotettujen tietojen käsittelemiseen.
2. Kauppatietorekisterin on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa kauppatietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppatietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Suunnitelmaan on sisällyttävä ainakin varmuuskopiointijärjestelyjen käyttöönotto.

66 artikla
Tietojen turvaaminen ja rekisteröinti

1. Kauppatietojärjestelmän on varmistettava 6 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuus, eheys ja suojaaminen.
2. Kauppatietojärjestelmän on viipymättä rekisteröitävä 6 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot ja säilytettävä niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen. Sen on käytettävä nopeita ja tehokkaita rekisterinpitomenettelyjä rekisteröityjä tietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi.
3. Kauppatietorekisterin on laskettava positiot 6 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannaissopimusten tietojen perusteella johdannaislajin ja raportoivan yhteisön mukaan.
4. Kauppatietorekisterin on sallittava se, että tiettyä sopimusta koskevat tiedot ovat aina sopimuspuolten saatavilla ja että ne voivat aina korjata niitä.
5. Kauppatietorekisterin on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan.

Mikään muu luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde kauppatietorekisterin kanssa, ei saa käyttää kauppatietorekisterin rekisteröimiä arkaluonteisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

67 artikla
Avoimuus ja tietojen saatavuus

1. Kauppatietorekisterin on julkaistava sille ilmoitetuista sopimuksista kokonaispositiot johdannaislajeittain.
2. Kauppatietorekisterin on annettava tarpeelliset tiedot seuraavien tahojen saataville:
 - a) EAMV;

- b) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat 6 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvia yrityksiä ;
 - c) niitä keskusvastapuolia valvova toimivaltainen viranomainen, joilla on pääsy kauppätietorekisteriin;
 - d) EKPJ:n asianomaiset pankit.
3. EAMV:n on jaettava tiedot muiden asianomaisten viranomaisten kanssa, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseen.
4. Komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa määritetään tarkemmin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen .../... [EAMV-asetuksen] [7 – 7 d artiklan] mukaisesti.

EAMV:n on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

VIII osasto

Siirtymä- ja loppusäännökset

68 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen III osaston mukaisia institutionaalisia ja valvontajärjestelyjä ja erityisesti EAMV:n tehtäviä ja vastuualueita ja antaa niistä kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Se antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Viimeistään edellä mainittuna päivänä komissio arvioi koordinoitusti EAMV:n ja asianomaisten alojen viranomaisten kanssa finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaiskauppojen merkitystä koko järjestelmän kannalta.

2. EAMV:n on annettava komissiolle kertomukset II osaston mukaisen selvitysvastuun soveltamisesta ja V osaston mukaisten yhteentoimivuussopimusten soveltamisalan laajentamisesta muiden johdannaislajien kuin siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahanmarkkinavälineiden kauppoihin.

Kertomukset on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014.

3. Pyydettyään ensin EKPJ:ltä arviointia komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja EAMV:n kanssa vuosikertomuksen, jossa arvioidaan mahdollisia järjestelmäriskkejä ja yhteentoimivuussopimusten kustannusvaikutuksia.

Kertomuksen painopisteinä ovat ainakin yhteentoimivuussopimusten määrä ja monimutkaisuus sekä riskienhallintajärjestelmien ja -mallien asianmukaisuus. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

EKPJ:n on annettava komissiolle arviointinsa yhteentoimivuussopimusten mahdollisista järjestelmäriskeistä ja kustannusvaikutuksista.

69 artikla **Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY³⁷ perustettu Euroopan arvopaperikomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

70 artikla **Direktiivin 98/26/EY muuttaminen**

Lisätään 9 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos järjestelmän ylläpitäjä on antanut vakuuden toiselle järjestelmän ylläpitäjälle yhteentoimivuussopimuksen puitteissa, vakuuden vastaanottanutta järjestelmän ylläpitäjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta vakuuden antaneen järjestelmän ylläpitäjän oikeuksiin kyseiseen vakuuteen.”

71 artikla **Siirtymäsäännökset**

1. Keskusvastapuoli, joka on saanut sijoittautumisjäsenvaltiossaan palvelujen tarjoamista koskevan toimiluvan ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on haettava tämän asetuksen soveltamiseksi toimilupaa viimeistään [2 vuoden kulutta voimaantulosta].
2. Johdannaisopimuksista, jotka on tehty ennen kuin kauppätietorekisteri on rekisteröity kyseisen johdannaislajin rekisteröintiä, on ilmoitettava kyseiseen kauppätietorekisteriin 120 päivän kuluessa siitä, kun EAMV on rekisteröinyt kyseisen kauppätietorekisterin.

72 artikla **Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

³⁷ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja